

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [2nd March 1954]

நமது நாட்டு மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் வரிப்பணத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் விஷயத்தில் நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கும், யூனியன் சர்க்காருக்குமிடையே தற்போது நிலவிவரும் திட்டம் நீடித்து இருக்கும்வரை நமது ராஜ்யத்தின் செல்வ நிலை உயரக்கூடிய மார்க்கம் எதுவும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை என்று தொனிக்கும்படியாகப் பேசியிருக்கிறார்.

“ஆனால், நமது ராஜ்யத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மறு நாள், டில்லியில் நமது இந்திய சர்க்காரின் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துப் பேசும்போது மாகாணங்களெல்லாம் தங்களுது பொறுப்பை ஒருவாறு உணரவில்லை யென்றும், மாகாணங்கள் அதிகமான நிதி திரட்டுவதற்கு நல்ல முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தொனிக்கும்படியாகப் பேசியிருக்கிறார்.

‘Experience of the last three years has been, that while development schemes are more or less going forward according to plan, the States have not shown the same readiness to augment their resources to the extent envisaged in the Plan. I do feel that the State should make a more determined contribution towards shouldering the burden of the plan than they have done so far. By raising more resources they would help in reducing the amount which the Centre will have to find.’

என்று மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி சொல்லியிருக்கிறார். நமது வரவு செலவுத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 24 மணி நேரத்திற்குள்ளேயே, அங்கு இந்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சர், “இந்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமான உதவியை ராஜ்யங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடாது” என்று சொல்வதோடுமட்டு மின்றி, ராஜ்யங்கள் தங்களுது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கவில்லையென்று ஒருவாறு தொனிக்கும்படியாகவும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

“ஆகவே, நமக்கோ வருவாய் இல்லை; மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி கிடைப்பதற்கும் வழியில்லை. ஆனால், நாம் செய்ய வேண்டிய வேலைகளோ மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்தக் சூழ்நிலையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமது மாகாணத்திற்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்களென்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை.

“ஆனால், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்திலே, ‘Short of what requires greater co-operation from the Central Government, there is not much else we can do for them, என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது, மத்திய சர்க்காரின் உதவி பெரிதும் நம்பியிருக்கிறோம் என்ற முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சரோ “ராஜ்யங்களெல்லாம் தங்களுது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள தாங்களே முயற்சிக்கவேண்டும்” என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த நிலையில் நாம் புதிய வரிகளை நம் ராஜ்யத்தில் விதிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முன்வரலாம். ஆனால், நாம் செய்யவேண்டிய திட்டங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவு வருவாய் தரக்கூடிய புதிய வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் பார்க்கவேண்டும்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். ரூ. 250 லக்ஷம் வரை இன்னும் தேவையாக இருக்கும் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால், அதில் ஓர் பெரிய துண்டு விழும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால், இப்பொழுது விதிக்கப் போகும் வரிகளின் மூலம் 40 லக்ஷம் வரையில் தான் கிடைக்கும் என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் ரூ. 250 லக்ஷம் தேவையாக இருக்கும் சூழ்நிலையில், புதிய வரிவிதிப்பின் மூலம் ரூ. 40 லக்ஷம் வரையில் தான் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, எவ்வாறு நாம் அந்தத் திட்டத்தை முடிக்கப்போகின்றோம்? மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் உதவி பெறக்கூடிய நிலையில் நாம் இல்லை. இந்த நிலைமையில்

2nd March 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

நாம் இன்னும் பல வருஷங்களுக்கு இப்போழுது இருக்கும் கஷ்டத்தைப் போலவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நமது ராஜ்யத்தை 'poor unfortunate State' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அதைப் போல—இன்னும் வெகு காலத்திற்கு ஏழ்மையும் துரதிருஷ்டமும் நிறைந்த ராஜ்யமாக இருக்கவேண்டுமா? அல்லது வேறு எந்த வழியில் இதைச் செய்யப்போகின்றோம்? மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி, வேண்டுமானால் சண்டையிட்டு, ராஜ்ய சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள வரி ஆஸ்பத விநியோக நிலைமையை மாற்றியமைப்பதற்கு வேண்டிய சட்டதிட்டங்களை மாற்றுவதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்களா என்பதையும் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

“இந்த நாட்டில் நிலவி வரும் பெரிய பிரச்சனையாகிய கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனையைப்பற்றி நமது நிதி அமைச்சரும் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் வெகு விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும்போது கூட . . . the dwindling real income of the masses . . . என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்று கைத்தறித் தொழில்களில் உற்பத்தியாகும் துணிகளை வாங்குவதற்கு வேண்டிய பணம் பொதுமக்களிடத்தில் இல்லை. பொது மக்களிடத்தில் பணமில்லாத காரணத்தினால் உற்பத்தியாகக்கூடிய துணிகளை வாங்கி, வியாபாரம் செய்து, கைத்தறிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. இந்த நிலையில் கைத்தறியாளர்களுக்கு நாம் உதவிசெய்ய முன்வர ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதிலும், சென்னை சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் பல நடவடிக்கைகளை நாம் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. இவர்கள் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான ஓர் பரிகாரம் உண்டாகுமா என்பதையும் நாம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பசித்தவனுக்கு ஒரு வேளை உணவு கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் அதனால் அவனுடைய பசியானது நிரந்தரமாகப் போய் விட்டாகச் சொல்லமுடியாது. பட்டினியினால் கஷ்டப்படுபவனுக்கு பசியே ஏற்படாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமெய்யொழிய, பசித்தவனுக்கு ஒரு வேளை அன்னமளித்து விட்டு, பெருமைப்படுவதில் யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை.

“இன்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைத்திருக்கும் 'செஸ்' தொகையைக்கொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கும், அவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்குவதற்கும் பல திட்டங்களை நிதி அமைச்சர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் ஒருவாறு வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தபோதிலும்கூட, நிரந்தரமாக அவர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான பரிகாரமாகச் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் செய்யும் தொழிலிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பண்டங்களை விற்கலாம் என்ற நிச்சயத்தையும், அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாயைக் கொண்டு பிழைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையையும் அவர்களிடையே ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“இன்று நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் சுமார் லட்சம் கைத்தறியாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதாக நாம் அறிகிறோம். தறியொன்றுக்கு மாதம் முழுவதும் சுமாராக வேலை கிடைக்கவேண்டுமென்றால், குறைந்தது ரூ. 100 செலவாகும். அப்பொழுதுதான் நூல் வாங்கிக்கொடுத்தும், கூலியைக் கொடுத்தும் ஒரு தறியை ஒரு மாதத்திற்கு நாம் வேலை செய்யமுடியும். இவ்வாறு லட்சம் தறிகள் ஒரு மாதத்திற்கு வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் மூலதனம் வேண்டும். ஒரு மாதத்தில் உற்பத்தியாகும் சாக்குகளை அதே மாதத்தில் விற்க முடியாமற்போகலாம். அதை விற்பதற்கு ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் ஆகலாம். ஆகவே, குறைந்தது மூன்று மாதங்களுக்கு பணம் மூலதனமாக இருந்தால், லட்சம் கைத்தறிகளுக்கு நாம் ஒருவாறு குறைந்தபட்ச வேலை கொடுக்கலாம். தறியொன்றுக்கு மூலதனம் ரூ. 100 வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடும்போது, கூலியாக ஒவ்வொரு நெசவாளிக்கும் குறைந்தது ரூ. 35 கொடுக்கக்கூடிய நிலையை மனதில் வைத்துப்

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [2nd March 1954]

11-10
a.m.

பேசுகின்றேன். ஒரு தறிக்கு ரூ. 35 வருவாய் செய்துகொடுக்கவேண்டுமானால் தறியொன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் இருந்தால்தான் அது சாத்தியமாகும். ஆகவே, நான் ஏற்கனவே சொன்னதபோல, மூன்று கோடி ரூபாய் மூலதனமாக இருந்தால், லட்சம் தறியாளர்களுக்கு ஒரு வாறு வேலை கொடுத்து, அவர்களை ஒருவாறு பட்டினியில்லாமல் காப்பாற்றக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தலாம். இந்த மூன்று கோடி ரூபாய் மூலதனத்திற்கு எங்கே போவது என்று என்னைக் கேட்கலாம். ரிசர்வ் பாங்குகள் போன்ற பெரிய பண ஸ்தாபனங்கள் அந்தப் பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு உதவி செய்ய முன் வரலாம். அரசாங்கம் செய்யவேண்டியதெல்லாம் இதுதான். அதாவது இந்தச் சர்க்குக்கு ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அந்த நஷ்டத்திற்கு நாங்கள் 'மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கும் செஸ் தொகையிலிருந்து ஈடு செய்துவிடுகிறோம்', என்று உறுதிமொழியைக் கொடுத்து, அதற்காக ஒரு சிறு தொகையையும் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வார்களேயானால், மூன்று கோடி ரூபாய் வரை ரிசர்வ் பாங்கு போன்ற பெரிய ஸ்தாபனங்கள் கொடுத்துத்வ முன்வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. கைத்தறியாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கிடைக்கவும், வேலை செய்து நெய்த துணிகளை விற்பதற்கேற்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்படியான ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டவேண்டிய முறையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது இங்கு கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும்கூட, பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஒரு வார காலமாக சென்னை நகரத்தில் பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக பஸ் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, வாதங்கள் நடந்தன. போதிய பஸ்கள் கிடைக்கவில்லையென்றும், புதிய பஸ்கள் எங்கு கிடைக்கும் என்று சொல்லமுடியாமல் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற மாதத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய டிஸ்போசல் இலாகாவிலிருந்து 1,200 புதிய 'சேவிகளை' விற்பதற்குத் தயார் என்றும், அதற்கு டெண்டர் தேவையென்றும் வெளியிட்டிருந்தார்கள். பஸ் தனிப்பட்ட நபர்கள் அவைகளுக்கு டெண்டர் அனுப்பி மிகக் குறைந்த விலையில் வாங்க முயற்சிக்கின்றார்கள். அவைகளில் சென்னை நகரில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் லேலண்டு சேவிகளைப்போல, 26 சேவிகளும் அதில் விலைக்கு இருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தது ஞாபகம் இருக்கிறது. இந்தத் துறையில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்து, அதிகமாக புதிய சேவிகளை வாங்கி, போக்குவரத்துப் பிரச்சனையை ஒருவாறு தீர்க்க முன்வந்திருக்கலாம்.

“அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப் பற்றியும் மின்சார வில் தரிப்பு சம்பந்தமாகவும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக கோடிக்கணக்கான பணம் செலவு செய்யப் படுகிறது என்பது ஓரளவு உண்மைதான். நான் அதை மறுக்கவில்லை. எல்லா ராஜ்யங்களையும்விட நமது ராஜ்யமானது அந்தத் துறையில் முன்னணியில் நிற்கிறது. ஆனால், சிறிய நீர்ப்பாசன தேக்கங்களைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அதற்காக என்ன ஸ்தாபனம் தேவையோ, அதை நியமித்து, 10 ஏக்கர் முதல் 100 ஏக்கர் வரையில் பாயக்கூடிய பல சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“காவிரியாற்றில் 'upper அணைக்கட்டு' என்னும் இடத்தில் காவிரியும் கொள்ளிடமும் பிரிகிறது. அந்தக்காலத்திலே சோழனால் வெட்டப்பட்ட பல வாய்க்கால்களினால் திருச்சி ஜில்லாவில் காவிரியின் தென்கரைப் பகுதிக்கும் வடகரைப் பகுதிக்கும் பாசனவசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“மேட்டூர் அணை கட்டினதற்குப்பின், வெள்ளம் தடைபட்டு நின்ற காரணத்தால், ஆற்றில் ஊற்றுநீர் குறைந்துவிட்டது. இந்தப் பாசன வாய்க்கால் திருப்பத்தில் குரம்புகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு வசதியைச் செய்வதில் ஏராளமாக காலதாமதமும் பணமும் செலவாகின்றன.

2nd March 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

சென்ற வருஷத்தில் இவ்விதம் குரம்புகள் வைப்பதில் ஏற்பட்ட காலதாமதத்தினால் பாசனத்திற்கு மிகவும் பெருத்த இடையூறு ஏற்பட்டது. அந்தச் சமயத்தில் பக்கத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுக்கும் இதைப்பற்றி ஓரளவு தெரியும். அங்கு ஏற்பட்ட பூசல்களைப்பற்றியும் அவர்களுக்குத் தெரியும். நிரந்தரமாக இவ்வித இடையூறுகள் இல்லாமல் செய்வதற்கு ‘அப்பர் அணைக்கட்டு’க்கு அருகே ‘பெட்ரெகுலேட்டர்’ (கட்டீனையில் இருப்பதைப்போலும், அதற்கு மேற்கே புதிதாக இன்னொரு பெட்ரெகுலேட்டர் கட்டியிருப்பதைப்போலவும்) கட்டவேண்டுமென்ற யோசனையானது மேட்டூர் அணைக்கட்டு கட்டும்போது அந்தத் திட்டத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். சென்ற வருஷம் நீர்ப்பாசன இலாகா அதிகாரிகள்கூட அந்தத் திட்டத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து சுமார் 60 ஆயிரம் ஏக்கர வரையில் நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் தட்டிவற்றி பாயக்கூடிய ஒரு வசதியைச் செய்துகொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் எனது பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, I think the Hon. the Minister for Finance for the Budget he has presented for the ensuing year. It has been a popular feeling that the present Government have already burdened the people with taxes. Any additional taxation in these days of economic depression is generally an unwelcome measure. It is easy to levy additional taxes but before doing so it should be carefully considered whether the people taxed are really in a position to pay them. After all, by way of these new taxes we get only a very few lakhs of rupees and it is not going to help us much.

“ Regarding the levy on mill cloth, I would like to suggest one or two things. There is already a special cess levied on the mill cloth for the benefit of handloom weavers and the proposed additional levy of sales tax at one anna three pies on the rupee on mill cloth cannot be justifiable. There is already a shortage of mill cloth and this further levy will result in an enhancement of the price of mill cloth. This will surely hit the middle and the poorer classes.

“ Coming to the question of the levy of a surcharge on land revenue, I wish to say that we have been having continuous famine conditions for the last six or seven years. This year, though we had occasional showers here and there, the agriculturists have been very hard hit by the insect pest with the result that many of them have been put to heavy losses. There are also instances where the agriculturists had to destroy their first crops and raise second crops. It easily stands to reason that only people who can afford to pay and those who have big holdings are to be taxed. But, it must not be lost sight of that the cost of production will also go up alongside of it if this proposal is to be implemented. The prices of foodgrains are already falling day by day but the cost of cultivation has not decreased correspondingly. The present situation is that prices in the open market have fallen below the Government procurement prices with the result that the Government had to go recently to the rescue of the Tanjore cultivators. The Government had to save them from ruin by purchasing their surplus stock.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [2nd March 1954]

It is not therefore easy to understand how the agriculturists could pay this surcharge when the Government had to help them by buying their produce. This surcharge was considered some time ago when the prices were high and was subsequently dropped. Further, I am also of the opinion that this is only the thin end of the wedge and the Government may go on thinking of enhancing the rates of these surcharges every year. For these reasons, I am not in favour of the levy of a surcharge on land revenue.

" I would also suggest that if there is effective retrenchment in all the higher posts, particularly in the Civil Supplies department which goes in the name of Food Production, I am sure the Budget will be balanced. Even if there is still a deficit, as suggested yesterday by the hon. Member, Sri Raja Muthiah Chettiar of Chettinad, we can adopt the system of deficit financing.

" Regarding National Extension Service Schemes, schemes for local development and Community Project, there has not been any appreciable work so far nor has there been any appreciable benefit to the ryots. A major portion of the money that has been spent so far has been spent only on establishment charges. Overhead charges have risen up. This work should be pushed through as expeditiously as possible.

" Coming to rural communications, I was surprised to find that only Rs. 13 lakhs have been provided. Rural communications are now very inadequate, as many villages have not been connected by roads and as such my honest submission is that this amount should be doubled at least. We must have rural communications everywhere.

11-20
a.m.

" Again, Sir, a sum of Rs. 8 lakhs has been placed at the disposal of the Forest department in the Budget for the regeneration of denuded forest lands. These forest lands after regeneration should be handed over to the village panchayats as was used to be done before.

" Then, Sir, schemes relating to extension of electricity to rural areas should be pushed through as early as possible; otherwise agriculturists will be put to heavy loss. The previous Government had sanctioned many schemes for extension of electricity to areas like Uttiramerur, Madurantakam, etc. They have not yet been taken up for execution. I request the Government to issue orders to take up those schemes as early as possible.

" Sir, a sum of Rs. 94 lakhs has been earmarked for small irrigation works including the restoration of tanks in the Budget. This sum is quite inadequate. Many tanks are still in a state of disrepair. More money should be set apart for the purpose of restoration of tanks.

" With regard to the working of the Agricultural department, effective steps should be taken to combat the pest disease. I know, Sir, that in 1946 Civil Supplies lorries were requisitioned

2nd March 1954] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

and sent round the villages with Agricultural Demonstrators, insecticides, etc., for combating this disease and they did the spraying work very effectively, and very quickly too. I wish the Government take up some such measures now also to combat the disease as early as possible.

"I would also suggest to Government to take steps to educate the agriculturists by sending mobile vans fitted with radio, etc., and I am told that in Delhi such things are being done.

"Pumpsets have not been supplied to agriculturists on hire-purchase system for the last two years and this has resulted in many agriculturists incurring heavy losses and hardship. I am told that our Government are awaiting some orders from the Government of India in this connection. I hope that as soon as orders from the Government of India are received this Government will issue instructions for the distribution of pumpsets.

"Many agriculturists have started cultivation of second crops with the help of lift irrigation, and they are in need of fertilizers. Many depots are without stocks of fertilizers and I hope our Government will rush fertilizers to these depots without further delay.

"Lastly, I wish our Government sanction schemes for soil conservation work in districts like Chingleput and North Arcot. This will go a long way to speed up food production.

"Regarding construction of quarters for Policemen referred to in the Budget, I wish that the Government construct quarters for non-gazetted officers also, and if this is done, I am sure, this will go a long way to help the non-gazetted officers.

"With these few words, I request the Hon. Finance Minister to give due consideration to my suggestions.

"Thank you, Sir, for giving me an opportunity to say a few words."

* **DR. P. VARADARAJULU NAIDU** :—"சபைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நாட்டிற்கு சுயராஜ்யம் வந்தால் நம் சர்க்கார் எப்படி நடக்கும் என்பதைப்பற்றி அந்தக் காலத்திலே ஊர் ஊராக்கப்போம் நாடெங்கும் உபதேசம் செய்தவர்களில் நானும் ஒருவர். இப்பொழுது முதல் மந்திரியாக இருப்பவரும் எங்களிலே ஒருவர்; எங்கள் பழைய செட்டிலே சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் இரண்டு மூன்று பேர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ்காரர்களை விரட்டி ஜனங்களிடத்தில் சுயராஜ்யம் வந்தால் 'நில வரிக்கை குறைப்போம், தண்ணீர் வரி கிடையாது; காடுகளில் விறகு வெட்டுவதற்கு வேசைச்சுக்கள் கிடையாது, எல்லோருக்கும் வேலை கொடுப்போம்,' என்ற இதுபோன்ற வாசகங்களை எடுத்துரைத்தோம். இவற்றையெல்லாம் சொல்லி போட்டுகள் வாங்கி சுயராஜ்யம் பெற்றோம். அதிலும், எங்கள்கூட இருந்த பழைய நண்பர் தேசாபிமானி சத்தியமூர்த்தியை உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் சொல்லுவார் 'கங்கை தண்ணீரை சேலத்திற்குக் கொண்டுவருவேன்' என்று.

11-25
a.m.

"1906-ம் வருஷத்தில் தாதாபாய் நௌரோஜி என்ற பெரிய காங்கிரஸ் தலைவர் **Poverty under British Rule in India** என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். அந்தப் புத்தகத்திலே இந்தியாவில்

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [2nd March 1954]

நில வரி அதிகம் என்று புள்ளி விவரங்களுடன் விவரிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் புல்தகத்தை பார்லிமெண்ட் மெம்பர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்தார். அந்த காலத்திலே நிலங்களுக்கு வரி மிக மிக குறைவாக இருந்தது. அதாவது ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாயாகத்தான் இருக்கும். வரிகள் அவ்வளவு குறைவாக இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே அந்த நிலங்களுக்கு போடப்பட்ட வரிகள் மிகவும் அதிகம் என்று தாதாபாய் நௌரோஜி சுட்டிக்காட்டினார். இப்பொழுது வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்தப் புதிய வரிகள் போட்டால், ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் சக்தி இருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். 'அதிக வரிகள் போட்டால் அவர்கள் தாங்குவார்களா? அவர்களிடம் இருந்து வசூலிக்க முடியுமா?' என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். வருஷந்தோறும் மார்ச் மாதம் பட்ஜெட் தேதி வந்தாலே ஜனங்களுக்கு 'என்ன புதுவரி விதிப்பார்களோ?' என்ற ஒரு விதமான திகில்தான் உண்டாகிறது. இப்பொழுதும் பழைய பிரிட்டிஷார் ஆட்சிமுறையில்தான் ஆட்சி நடந்தேறுகிறது. இப்பொழுது - நிர்வாகத்திலும், அறிவிலும், ஆற்றலிலும் மிகுந்தவரான நிதி மந்திரி ஸ்ரீ சப்ரமணியம் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்து சமர்ப்பித்துள்ளார். நாட்டில் இப்பொழுதிருக்கும் தொல்லைகள் எல்லாவற்றிற்கும் காங்கிரஸ்தான் காரணம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நெடுங்காலமாக நாட்டில் பருவ மழையிலலாத காரணத்தினாலும், பூகம்பம் ஏற்பட்ட காரணத்தினாலும், வெள்ளம், புயல் இவற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலும், மற்றும் எதிர்பாராத சம்பவங்களினாலும் நாட்டில் அபிவிருத்திக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டிருந்தது. இவைகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் தலையில் விழுந்து நம் நாடு இவ்விதமான பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாயின. இதுபோன்ற பல கஷ்டங்கள் ரய்யாவக்கும் ஏற்பட்டன. ஆனால் அந்த அரசாங்கம் ஜனங்களுடனே நேரடியான தொடர்புகொண்டு அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு எந்த விதமான சட்டங்களையும் திட்டங்களையும் தீட்டவேண்டுமோ, அவைகளையெல்லாம் கவனித்துச் செய்து இன்றைக்கு உலகத்திலேயே சிறந்த நாடாக திகழ்கிறது (சபையில் ஆரவாரம்). இதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டில் என்ன செய்யவேண்டும் என்று யோசிக்கவேண்டும். நம் நாட்டில் பிரிட்டிஷார் ஏற்படுத்திய பழைய சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு அதே முறையில்தான் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக இரண்டு சொல்லுகிறேன். நமது ரெவினியூ மந்திரி இருக்கிறாரே ஸ்ரீ மாணிக்கவேல் நாயகர் மிகவும் துமாஷாகப் பேசுவார்.

"பழைய காலத்தில் கிராமாந்திரங்களில் பயிர்களில் விளைந்ததில் 6-ல் ஒரு பங்குதான் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தது. கம்யூனிஸ்டுகள் இப்பொழுது சொல்லுவது புதிதல்ல. பழங்காலத்தில் எல்லா நிலங்களும் ராஜாவுக்குத்தான் சொந்தம். இங்கிலீஷ்காரன் ஆட்சிகாலத்தில் நிலங்களில் விளைவு இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி நில வரிகளை மாத்திரம் செலுத்தியாகவேண்டும். நாளும் ஒரு குடியானவன். ஆதலால் இதை எல்லாம் சொல்லுகிறேன்.

11-30
a.m.

"உதாரணமாக சேலத்தில் செறப் பழை பெய்திருந்தாலும், பத்தங்குல மழை பெய்ததாக தாசில்தார்போன்ற ரெவினியூ உத்தியோகஸ்தர்கள் கணக்கு எழுதகிறார்கள். சேலம் ஜில்லா ராசிபுரத்தில் குடிக்கக்கூட தண்ணீரில்லை. ஆனால் உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த மாதிரி கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பழைய சம்பிரதாயப்படி ஜனங்களுோடு நேர்முகமாக தொடர்புகொண்டு அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நேரில் கண்டு அறிந்து நிவர்த்திக்கவேண்டும். இன்னும் பழைய இங்கிலீஷ் முறையிலேயே ஆட்சி நடத்தினால் நம் மக்களுக்கு நன்மையிருக்காது. ரூபாய் 500-க்கு மேற்பட்ட நில வரி செலுத்தும் பட்டாதாரங்களிடமிருந்து நில வரி 'சர்சார்ஜ்' வசூலிப்பதென்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பாசன வசதிகளைக்கொண்டு பல னடைந்த நிலங்களின் மதிப்பு அதிகமாகயிருக்குமென்று கருதி அந்த

2nd March 1954] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

நிலங்களின் மீது அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்போதவால் கூறியிருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர்-கொச்சியில் இப்பொழுது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தேர்தலில் ஜெயித்துக்கொண்டு வருவதுபோல் இந்த ராஜ்யத்திலும் ஜயித்தால் இன்னும் பத்து வருடங்களில் நிலத்துக்கு மதிப்பே இருக்காது. நிலத்தை நாடுவோர் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். விலைவாசிகள் குறைந்துபோனால் நிலத்தின் மதிப்பும் குறைந்துபோகும். எழைக்குடியானவர்களால் இந்த வரியைத் தாங்கமுடியாது. குடியானவர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிக நிலம் வைத்திருக்கிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி அவர்களுடைய கஷ்டங்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. நேற்று கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் பேசும்போது நிலத்தைப் பிரித்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் வீதம் விநியோகிக்குமாறு யோசனை கூறினார். அப்படிச் செய்வதிலும் பிரயோசனமில்லை. 5, 10 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருக்கும் சிறு குடியானவர்கள் தங்கள் நிலங்களைப் பயிர் செய்ய முடியாமல் சிலோன், பர்மா, சிங்கப்பூர் போன்ற வெளி நாடுகளுக்குப் போய்விட்டார்கள். இன்னும் நில வரியை அதிகரித்துக் கொண்டேபோனால், பெரிய பட்டாதார்களும் ஒழிந்து போவார்கள். சிறிய பட்டாதார்களாவது நிச்சயம் தானியத்தை மீதப்படுத்தி ஜனங்களுக்கு விற்கின்றார்கள். முடிந்தால் சர்க்காரே நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு தாசில் தார், கலெக்டர் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களின் மூலம் விவசாயத்தை நடத்தலாம். ஆனால் இந்த வேலையைக் கூட்டுறவு சங்கங்களிடம் மட்டும் ஒப்படைக்கக்கூடாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப்போல் மோசமான ஒரு இயக்கம் உலகத்தில் எங்குமே கிடையாது. 'Noman's duty' என்று சொல்லுவதுபோல். பொருட்பற்ற முறையில் அந்தச் சங்கங்கள் இயங்குகின்றன. நம் நாட்டின் புராதன பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்து விவசாயிகளின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று நேரில் கண்டு அறியவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் அவசரப்பட்டுக்கொண்டு நிலத்தின் மீது அதிகவரி விதித்துக்கொண்டே போகக்கூடாது என்று நான் சொல்லிகொள்ளுகிறேன்.

“ மாமிசம், மீன், முட்டை, முதலியவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மாமிசம் சாப்பிட்டால்தான் தைரியமும் துணிச்சலும் ஏற்படும்; கோபம், கபடம், தந்திரம் இவைகள் இருக்காது என்பது என் நம்பிக்கை (கர கோஷம்). நான் இதைப்பற்றி மகாத்மா காந்தி, ஸ்ரீ ராஜாஜி இவர்களிடம் முன்பு விவாதித்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இதற்கு உதாரணம் ஸ்ரீ ராஜாஜியே போதும்! வேறு சான்று வேண்டியதில்லை. தானியங்களின்மீதும் விற்பனை வரி போடக் கூடாது என்று நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

“ விற்பனை வரியால் வியாபாரிகள் படும் கஷ்டங்களை சர்க்கார் உணரவேண்டும். தற்பொழுதுள்ள மந்திரி சபையில் ஒரு வியாபாரியும் கிடையாது. விவசாயியும் கிடையாது. கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் ஆகிய ஒரு பெரிய மிராசுதார்தானிருக்கிறார். மந்திரி சபைக்கு collective responsibility இருக்கிறது. ஆகையால் அவரும் எதிர்த்துப் பேசுவதில்லை. விற்பனை வரியினால் வியாபாரிகளுக்கு ரொம்பக் கொடுமை ஏற்படுகிறது. யோக்கியமான வியாபாரிகளும் பொய்க் கணக்கு எழுதவேண்டியிருக்கிறது. ரூபாய் 1,000-க்கு வியாபாரமாவதால், ரூபாய் 400க்கு வியாபாரமாயிருப்பதாகப் பொய்க் கணக்கு எழுதும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிகளின் தொல்லை அதைவிட அதிகம். எப்படிக்கணக்கு வைத்திருந்தாலும் பொய்க் கணக்கு என்று அந்த அதிகாரிகள் சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்த பிரஹஸ்பதிகள் கணக்கை சரி என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு ஏதாவது லஞ்சம் கொடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் முதலிய வெளி நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சாமான்களின் (manufacturing articles) மீது விற்பனை வரி கிடையாது. உபயோகப் படுத்தப்படும் சாமான்களின் (Consuming articles) மீதுதான் விற்பனை வரி உண்டு. உதாரணமாக எனக்கு எதிரிலிருக்கும் இந்த மேஜையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இந்த மேஜைக்கு மட்டும்தான் விற்பனை வரி

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [2nd March 1954]

உண்டு. ஆனால் இந்த மேஜை செய்வதற்கு உபயோகப்படக்கூடிய இரும்பு, மரம், வார்னிஷ் முதலிய சாமான்களுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. அதேபோல் இந்த ராஜ்யத்திலும் ஜனங்களால் உபயோகிக்கப்படும் சாமான்களின்மீதும்மேடு விற்பனை வரி விதிக்கப்படவேண்டும். மேலும் விற்பனை வரியை பல கட்டங்களில் விதிப்பது ஒரு பெரிய கொடுமை. ஆகையால் இந்த வரியை பல இடங்களில் விதிப்பதைத் திருத்தி ஒருமுனை வரியாகச் செய்து வியாபாரிகளின் சிரமத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு யோக்கியமான வியாபாரி zinc sheet-ஐ விற்பதுகூட தப்பித்துவிடலாம். ஆனால் விற்பனை வரியிலிருந்து தப்பமுடியாது.

“ஒரு சிறிய விஷயம். இப்பொழுது ஈரோட்டில் துணிக் கு பாலிஷ் முதலியவைகள் போடும் காலண்டர் மெஷின்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அங்கு மேலும் ஒன்றை அமைத்துப் போட்டா போட்டி ஏற்படுத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் ஜில்லா ராசிபுரத்தில் இதை அமைப்பது நல்லது.

“16-ம் நம்பருக்கு மேற்பட்ட மில் துணிகளின்மீது ஒரு கட்டத்தில் 1½ அணு அதிக வரி விதிக்கப்போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். சேலம், மலையாளம், கோயமுத்தூர், கரூர், ஈரோடு முதலிய இடங்களில் ஜமக்காளம், துப்பட்டி முதலியவைகள் 16-ம் நம்பருக்குட்பட்ட நூலினாலேயே தயாரிக்கப்படுவதால், 16-ம் நம்பருக்குக் கீழ்ப்பட்ட மில் துணிகள் மீதும் இந்த அதிக வரியை விதித்தால், கைத்தறியில் தயாரிக்கப்பட்ட ஜமக்காளம் துப்பட்டி இவைகளோடு மில் துணியின் போட்டியைத் தவிர்க்கலாம். ஆகையால் பாகுபாடின்றி எல்லா நம்பர் மில் துணிகளுக்கும் இந்த அதிக வரியை விதிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய அபத்தாகவே முடியும் என்று நினைக்கிறேன். இதை இரண்டு மூன்று பேர்களை ஆதரிக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியும் வயது ஆன சில வடநாட்டினரும்தான் இத்திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு ஒரு பழைய கதை ஞாபகம் வருகிறது. ‘ஞானமும் ஆற்றலும் படைத்த ஒரு நல்ல சன்னியாசி காட்டில் இருந்தார். அவர் ஒரு நாள் ராஜசபைக்கு வந்தார். ‘தேவர்கள் உடுத்தக்கூடிய தெய்வீகத் துணி மாதிரி இந்த நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் எனக்கு தவம் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து தினம் 1,000 பிராமணர்களுக்கு சாப்பாடும் போட வேண்டும்’ என்று சன்னியாசி ராஜாவிடம் கூறினார். ராஜாவும் இதை ஒப்புக்கொண்டு 1,000 பிராமணர்களுக்கு சாப்பாடும் போட்டு சன்னியாசி தவத்துக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார். விஜய தசமியன்று ராஜா தர்ப்பாண கூட்டினார். மந்திரிகள் மேஜைமீது ஒரு வெள்ளிப் பெட்டியைக் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். பிறகு வெள்ளிப் பெட்டி திறக்கப்பட்டது. சன்னியாசி அதில் கையைவிட்டு வெறும் கைகளை துணியிருப்பதுபோல் தூக்கிக் காட்டினார். எல்லோரும் ஒன்றும் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லையே என்று யோசித்தார்கள். சன்னியாசி, ‘ஒரு தாய் ஒரு தகப்பனுக்குப் பிறந்தவர்கள் கண்ணுக்குமட்டும்தான் தெய்வீகத்துணி தெரியும்’ என்று சொன்னார். உடனே கூடியிருந்தவர்கள் எல்லோரும் தங்களுக்கு தெரியவில்லை என்று சொன்னால் ஒரு தாய்க்குப் பிறந்த பிள்ளை அல்ல என்று சொல்லிவிடுவார்களே என்று அஞ்சி, ‘தெரிகிறது, தெரிகிறது’ என்று கண்ணத்தில் போட்டுக்கொண்டார்கள். இதைப் பார்த்த ராஜா தன் கண்ணுக்குமட்டும்தான் தெரியவில்லையென்றால் தன் தாய் விபசாரி என்று நினைத்துவிடுவார்களோ என்று எண்ணி தானும் எல்லோருடன்கூட ‘தெரிகிறது’ என்று சொல்லி கண்ணத்தில் போட்டுக்கொண்டாராம்.’ இது மாதிரித்தானிருக்கிறது இந்தக் கல்வித் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தினால் நாடெங்கும் ஒரே வம்பும் சண்டையுமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களிலேயே பலர் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை

[Sri M. Chadayan] [2nd March 1954]

“ഹരിജനങ്ങൾക്കും പിന്നോക്കസമുദായത്തിന്നു വേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളത് ഞാണു് വക്കു ഉറപ്പികയാണ്. ഇതു നീക്കം കറവാണു്. അതു ഒരു കോടിയായി ഉയർത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു മലബാറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വെൽ ഫോർ ആഫീസുകൾ മലയാളം അറിഞ്ഞു് ഹരിജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു മലയാളം അറിയാവുന്ന ഒരു വെൽഫോർ ആഫീസർ അത്യാവശ്യമാണു്. മലയാളം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് വെൽഫോർ ഓഫീസറായതുകൊണ്ടു് ഹരിജനങ്ങൾക്കു അവശതകൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി പരിഹാരം നേടാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയാണു് അവിടെയുള്ളതു്. മലയാളം അറിയുന്ന ഒരു വെൽഫോർ ആഫീസറെത്തന്നെ അവിടെ നിയമിക്കേണ്ടതാണു്. അതുവേണ്ടാകുന്ന ഹരിജനങ്ങൾക്കു് 1951 ൽ കൊടുക്കണമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള 15 സെൻറ് ഭൂമി ഉടൻതന്നെ കൊടുക്കുവാൻ ഹരിജൻ വെൽഫോർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്നു കല്പന കൊടുക്കണം. അത്തരം കാലത്തു മലബാർ ടെനൻസി നിയമം അസംബ്ലി പാസ്സാക്കിയതിന്നുശേഷം ജന്മിമാർ കടിയന്മാരെ പല പ്രകാരത്തിൽ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഉൾക്കടിച്ചിൽ വസിക്കുന്നതു് അധികവും ഹരിജനങ്ങളാണു്. അവർക്കു രക്ഷ നൽകുന്ന ചില വ്യവസ്ഥകൾ ആ നിയമത്തിലുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞതുമുതൽ ജന്മിമാർ പോലീസുകാരെക്കൊണ്ടും മറ്റും പല വിധത്തിൽ ഹരിജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച അനവധി ആക്ഷേപങ്ങൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കുവാൻ മറുഭാഗം അതുകൊണ്ടു് ഫലമുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള നടപടികളാണു് ജന്മിമാർ കൊണ്ടുവരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് കടിയന്മാർക്കുവേണ്ട രക്ഷ നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണം. ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വെച്ചിട്ടുള്ള തുക ന്യായമായി മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഹരിജനങ്ങളുടെ എല്ലാ അവശതകളെപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷണം നടത്തണം. ഹരിജനങ്ങളെ നാടിമത്തത്തിന്റേടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ നിയമമുപേക്ഷ തടയണം. എങ്കിലേ അവർക്കു പൊരുതിയുണ്ടാവുകയുള്ളു.

“മ. ബാറിലെ രണ്ടു പ്രധാന മാർക്കറ്റുകൾക്കുവേണ്ടി നാളികേരവും കരുമുളകും, നെരിന്റെയും വില വളരെ ഇടിഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്. മലബാറിലെ കർഷകന്മാരിലാളികളിലധികവും ജോലിചെയ്യുന്നതു് കരുമുളകു തോട്ടങ്ങളിലും നാളികേരത്തോട്ടങ്ങളിലുമാണു്. ഈ രണ്ടു ഉല്പന്നങ്ങൾക്കും വിലയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാൻമിലാളികൾ ജോലിയില്ലാതെ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയാണു്. മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റുമായി ആശോചിച്ചു മലബാറിലെ നാളികേരത്തിന്റെയും കരുമുളകിന്റെയും കയറ്റു ഉല്പന്നങ്ങളുടെയും വിലയിടിവു നികത്തുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടിനെ സംബന്ധിച്ചു എന്റെ അഭ്യർത്ഥന ഈ ബഡ്ജറ്റിലുള്ളതിൽ ഫലപ്രസക്തമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മലബാറിലെ കോർപ്പറേഷനുകളിൽ വിതരണപ്പെടുന്ന ചിത്ത അരി നിരക്കയും നല്ല അരി വിതരണം ചെയ്യുകയും വില കുറയ്ക്കുകയും നേടാൻ വലുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, I support the Budget proposals and in doing so I wish to refer to a few matters relating to the policies pursued by our Government. In doing so, I must say at once, that I am referring to them only with a view to offer some constructive criticism and not with any sense of offering carping or destructive criticism. Before I proceed, I may just refer to one matter which concerns my district of South Kanara alone.

“ Sir, the Government are aware and many hon. Members of this House also will be aware that a new Medical College has been started in Udipi, in our district. It has been started, under very difficult circumstances, by a private trust. Government and in fact everybody are aware of the difficulties of starting a Medical College. This Government have been kind to this new College and have given it some help. Having regard to the fact that this

2nd March 1954]

[Sri L. C. Pais]

College caters to the need of not only the people of my district but also to the people of other places, and having regard to the difficulties that this new Medical College may necessarily experience, I appeal to the Government to come forward with more substantial help. By so doing they will be helping a young institution which has been started under very difficult circumstances. The Government are starting a new Medical College at Madurai and they may be well aware of the difficulties of starting a new College, especially the financial commitments that will be involved.

“ I wish then to refer to the policy of Prohibition. If at all I deal with this subject, it is again only with the idea of offering some constructive suggestions. My suggestions to the Hon. the Chief Minister is just this that having regard to the experience that has already been gained, he may see his way to so modify the scheme as to convert it into a Temperance Movement. Public opinion is gaining ground that Prohibition has ceased to prohibit. The reasons which actuate me to make this suggestion are just these. So far as this reform is concerned, there is no public co-operation. Addicts are still continuing as addicts. Other people also are taking to drinks. The Andhra Prohibition Enquiry Committee has made it clear that other classes have taken to drink, that women and children have also taken to drink and that even Kshatriyas and Brahmins have taken to it. This only shows that it is difficult to instil moral ideas or moral reforms into the minds and hearts of people by legislation or at the point of the bayonet. Under these circumstances, my suggestion to the Government is that an alternative method which I am suggesting may be tried. I suggest that a Temperance movement instead of the Prohibition movement may be tried. In this connection, I wish to refer to the articles and leaders that have appeared in the *Madras Mail*, the *Hindu* and the *Indian Express* on the subject. I fully admit, Sir, that the directive principles of the Constitution have to be carried out and that we cannot go against them. I fully admit that the ultimate goal of ‘dry India’ should also be reacted. Having regard to the experience that we have got with regard to the working of the policy of Prohibition and having regard to the fact that it has been accepted on all sides that Prohibition is practically a failure, should we not, in the interest of the policy itself, try a more reasonable and better method of enforcing the policy of Prohibition with the ultimate idea of eventually achieving Prohibition? As stated by me just now, I shall refer to a few articles that have appeared in the various newspapers . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member wants to refer to certain cuttings which have appeared in the Press, and which all hon. Members have gone through. The hon. Member may, instead of reading those cuttings, as well proceed with his points.”

SRI L. C. PAIS :—“ It may not be very accurate to say that all hon. Members have read all the papers. Sir, I would like to draw the attention of the hon. Members of this House to what

[Sri L. C. Païs]

[2nd March 1954]

these newspapers, which after all reflect public opinion, say with regard to my suggestion for starting a Temperance movement in the place of the existing Prohibition movement. I do not know why I should not be permitted to refer to public opinion which has been so correctly expressed in the newspapers? ”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister only says : ‘ All the other hon. Members have also gone through the cuttings and let not the hon. Member take up the time of the House in reading them ’. The hon. Member may quote portions here and there from the cuttings.”

* SRI L. C. PAIS :—“ I am not going to read the entire article and want only to read small extracts. This is what the *Madras Mail* states :

‘ The Andhra Committee has made recommendations which would restore toddy as a licit liquor, and clamp down what it thinks would be effective controls upon the sale of other liquors. Its expectations may or may not be justified, but its recommendations show a decree of sanity, and a desire to meet the advocate of prohibition as far as commonsense and reason justify, so they are worth a trial.’

“ This is what the *Hindu* writes :

‘ The root of the trouble lay in the fact that public opinion was firmly opposed to the Prohibition. So long as that remained the case, stricter measures were not likely to improve matters.

The Committee has, therefore, recommended that total Prohibition should be withdrawn, that toddy may be allowed without permit, while arrack may be allowed on an individual ration basis.

* * * * *

The Committee should also have paid some attention to the regulation of toddy-drinking which it too freely permits. For example, the hours when toddy shops should open and close might be defined and the quantity to be consumed limited. And while admitting the fact that Prohibition has failed for the time being, the Committee might have indicated the need to educate public opinion in favour of temperance.’

“ This is what has been stated in the *Indian Express* :

‘ The unanimous report of the Ramamurti Committee on the working of Prohibition in Andhra contains findings and recommendations which deserve earnest consideration. It must be clearly understood that the Committee is not setting its face against the ideal of Prohibition or opposing the Directive Principles of the Constitution, but only purposes the giving up of one line of approach, tried and found wanting, in favour of an alternative and more realistic one.’

“ The point which I am emphasising before the Government is that they should try an alternative or a more realistic approach to this problem. My suggestion to the Government is that they may start a Temperance movement in the place of the existing Prohibition movement to begin with in one district. My district of South Kanara may be tried in the first instance and after a period of 1 or 2 years the Government may appoint a Committee to go into its merits and demerits. If it is found that the new scheme has done some good, there is no reason why it should not be extended to other places. Arguments have been advanced that we should not run the Government with ‘ tainted money ’. We

2nd March 1954]

[Sri L. C. Pais]

cannot take this argument seriously, as the money that the Government now get by the sale of opium or by the sale of foreign liquors is all 'tainted money.' Again it is stated that we should not go behind the teachings of Mahatma Gandhi. I ask, Sir, are we following the teachings of Mahatma Gandhi in all things? Are we following his teachings with regard to everything we do? Take for example the question of 'Family Planning' which Mahatmaji considered as fundamentally wrong. To-day we find Governors and Ministers of the Government advocating it. There is no point in quoting Mahatma Gandhi for only certain purposes and in not quoting him for other purposes.

"Sir, the Government have introduced new taxes especially at a time when the Taxation Enquiry Committee has still not made its recommendations. The Government of Bombay, pending the receipt of the recommendations of the Taxation Enquiry Committee have not introduced any new taxes in their Budget. What is the deficit after all, Sir, we are having? It is only a small sum of Rs. 58 lakhs. Our Budget gives figures of Revenue on the one side (Rs. 4,460 lakhs) and expenditure on the other side (Rs. 45.18 lakhs) showing a deficit of Rs. 58 lakhs. Straightway the Government want to cover the deficit by imposing new taxes. And that too without ascertaining whether the people are in a position to pay those taxes. In this connexion I may again be permitted with the permission of the Hon. Speaker to refer only to one or two sentences in the valuable treatise entitled 'Are our taxes realistic or rational' published by Employers' Association of Calcutta. It is as follows :

12
noon

'One peculiar feature of the budget making is the procedure of estimating first the expenditure and then attempting to set about to devise ways and means to raise revenues to meet such expenditures. This procedure, the Governments of the progressive and advanced countries of the West and of the New world are able to adopt, because of the high national product of their countries and their high national savings, offering an elastic source of supply and patient of an elastic yield.'

But what is our national savings? What is our per-capita income? At the time when this report was published the per-capita income was Rs. 201.6. Now the recent report of the National Income Committee has been published. The correct per-capita income is Rs. 265. Having regard to the poor per-capita income obtaining now in our country, are we justified in going on levying further taxes? That is the question. I fully admit that these taxes are bound to be approved by this House and passed. But I ask, in all earnestness, is it absolutely necessary in view of the small deficit that one finds in the budget, to have recourse to further taxation? (Hear, hear.)

"I proceed next to one more important subject. That concerns the new tax proposed to be levied on plantations. So far as the term 'plantations' is concerned, coffee, rubber, tea—all these are included in that term. It is necessary that Government should know exactly the economic position of these coffee planters, tea planters and rubber planters. On account of incorrect policies

[Sri L. C. Pais]

[2nd March 1954]

followed elsewhere the price of coffee has been fixed on the basis of Rs. 2-4-0 per point. Apart from the excise and export duties that the planters have to pay, they have to set apart a good sum of money for providing housing and other facilities to the workers. When such is the state of affairs in regard to plantations and when that industry is not having a boom period, I simply ask whether it is right to tax these people still more?

"I proceed next to point out the discriminatory policy that is followed by this Government as between Scheduled Caste Hindus and Scheduled Caste converts. The position is this. So far as the Schedule Caste converts are concerned, whatever scholarships they are entitled to, are being given to that particular individual or individuals who are direct converts or sons of converts. But if that particular individual happens to be the grandson of a convert, the scholarship is not extended to him. He is denied the privilege of being given that scholarship. I only ask whether, in a Secular State like ours, it is proper to make this kind of discrimination as between Scheduled Caste Hindus and Scheduled Caste converts. No doubt the Harijans are granted scholarships. I congratulate the Government for it. The Harijans have suffered for long from many social disabilities and they need Government's help especially in the matter of education of boys and girls belonging to that community, I mean, the Harijan community. The question is when the concession is being given to the converts, why not extend it to their descendants. There have been representations to this Government as well as the Central Government. Several memoranda have been sent. So far as the Central Government are concerned, they have made it very clear that even though there might be some difference so far as political rights are concerned, there cannot be any sort of distinction between Scheduled Caste Hindus and Scheduled Caste converts especially in educational and other matters."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

12-05
p.m.

*SRI V. MADANAGOPAL :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பட்ஜெட் பிரச்சங்கமானது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் கல்யாணம் நன்றாக நடந்தது, ஆனால் தாலிதான் கட்டவில்லை என்று கூறியதைப்போல் இருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு முன்னால் இருக்கக் கூடிய நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான எந்தவித யோசனையும் இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லை. சர்க்காருடைய பட்ஜெட் கணக்கில் விற்பனை வரியி லிருந்து மொத்தம் 121 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்று நிதி மந்திரி கூறுகிறார். அது ஒன்றே இந்த மாகாணத்தி னுடைய பொருளாதார நிலை, தொழில், வர்த்தகம், வேலையில்லா திட்டாட்டம், நெருக்கடிகள் எந்த அளவிற்கு தீவிரப்பட்டு இருக்கிறது, சீர்குலைந்திருக்கிறதென்பதை நமக்கு எடுத்து காட்டுகிறது. ஆனால் அந்த நெருக்கடிகளைத் தீர்ப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது யோசனைகளை வைத்து இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் மாகாணத் தில் இருக்கக்கூடிய வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை தீர்க்க திட்டம் உண்டா? இல்லை. இந்த மாகாணத்திலுள்ள வியாபார மந்தத்தை தீர்க்க ஏதாவது யோசனை உண்டா என்றால் அதுவும் இல்லை. இந்த மாகாணத்திலுள்ள கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது விமோசனம்

2nd March 1954] [Sri V. Madanagopal]

ஏற்பட வழி இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. தற்பொழுது சாதாரண மக்கள் செலுத்தக்கூடிய வரிகளில் ஏதாவது குறைக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் சென்ற வருஷங்களைப்போல் கடவுளை காட்டி பேசாமல் இருக்கக்கூடிய நெருக்கடிக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து இருக்கிறார்கள், யோசித்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் மிகப் பெரிய அளவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி என்ன என்று கூறும் போது மூன்று காரணங்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். ஒன்று, நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்திக்கான சூழ்நிலை இல்லை. இரண்டாவதாகக் கூறி இருப்பது மூலதனம் வெளியே வருவதற்கு தயங்குகிறது. மூன்றாவதாக பொது மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருப்பதே உண்மையான நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். கனம்நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறியுள்ள முதல் இரண்டு காரணங்கள் சரியானதல்ல.

“முதலாவதாக சொல்லி இருக்கும் காரணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சூழ்நிலை சரியாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது நாட்டில் வேலை செய்வதற்கு ஆள் இல்லையா? அல்லது மூலப் பொருள்கள் இல்லையா? தொழில் நிபுணர்கள் இல்லையா? மற்ற தேவைகள் இல்லையா? அவர் கூறும் சூழ்நிலை எது என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. இரண்டாவதாக மூலதனம் வெளியேவருவதற்கு தயங்குகிறது என கூறுகிறார். ஏன்? எவ்வளவோ பேர்கள் மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்கள் தன்னுடைய மூலதனத்தை தொழிலில் போட தயங்குகிறார்கள்? தொழிலில் லாபம் இல்லை. மோட்டார் முதலாளிகள் இப்பொழுது தங்களுடைய மோட்டார்கள் அடகு வைக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைல் மில்கள் மூடப்படுகிறது. கணக்கற்ற சின்னச் சின்ன தொழில்கள் நாசமடைந்து வருகின்றன. வியாபாரமந்தம் தீவிரமாகிறது. இவ்வித நிலைமை இருக்கும்போது முதலாளிகள் எப்படி தன்னுடைய மூலதனத்தைப் போட முன் வருவார்கள். தொழில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு என்ன மார்க்கத்தை சர்க்கார் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. அடுத்தபடியாக மூன்றாவது காரணம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருக்கிறது என்று ஒரு காரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் எல்லாவற்றையும்விட உண்மையான காரணம் என்று நான்கூறுகிறேன். தொழில் தான் இதர நெருக்கடிகளுக்கு அஸ்திவாரமான காரணம் என கூறுகிறேன். இதைத்தான் நமது நிதி மந்திரி அவர்களும் கூறுகிறார், மத்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரியும் கூறுகிறார், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நிதி மந்திரியும் கூறுகிறார். அமெரிக்கா நிதி மந்திரியும் கூறுகிறார். (நிதி மந்திரி குறுக்கிட்டு ரஷ்யாவில் எப்படி என்று.) ரஷ்யாவில் வாங்கும் சக்தி குறையவில்லை. அதிகரித்து கொண்டே இருக்கிறது. அங்கு தொழில் நெருக்கடி என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

“இப்பொழுது வாங்கும் சக்தியை உயர்த்துவதற்கு இந்த சர்க்கார் என்ன கொள்கைகளை கையாளப்போகிறது என்பதே கேள்வி. அவர்கள் ஒரு வழி காட்டுகிறார்கள். ஐந்தாண்டு திட்டமே, காமதேனா, கற்பக விருக்சும் என குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த திட்டத்தில் செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்கு 92 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது என்று கூறுகிறார்கள். தன்னார் தேக்கம் முதலியவைகளுக்கு 50 கோடி ரூபாயும் மீதம் இருக்கும் 42 கோடி ரூபாய்களில் இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தின் கீழ் ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடங்கள் முதலிய இனங்களுக்கு செலவழிக்கப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது செலவழிக்க வேண்டியதுதான். அது கூடாது என்று கூறவில்லை. அதனால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயருமா? 50 கோடி ரூபாய் நீர்த்தேக்கம்; அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அதன் மூலமாக வாங்கும் சக்தி எந்த அளவிற்கு உயரும். இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தைப் பற்றி நாங்கள் சொன்னால் குறை சொல்லுவதுதான் எதிர்க்கட்சியின் வேலை என்று சொல்லுகிறார்கள். சமீபத்தில் நான் திருவாங்கூர்-கொச்சி சென்றிருந்தேன். அங்கு

[Sri V. Madanagopal]

[2nd March 1954]

லர் சி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் காலத்தில் அருமையான ரோடு போட்டிருக்கிறார். பேச்சுப்பாறை அணைக்கட்டை அற்புதமாகக் கட்டி இருக்கிறார். பரவலாக மின்சார வசதி செய்திருக்கிறார். அதனால் திரு விதாங்கூரில் வறமை தீரவில்லை. சர் சி. பி. மை மக்கள் வரவேற்க வில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி காலத்தில் மேட்டூர் அணையைக் கட்டினார்கள். மின்சாரம் கொண்டு வந்தார்கள். தபால் தந்தி கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் இந்தியாவின் வறமை நீங்கவில்லை. தொழில் வளரவில்லை. அதனால்தான் அன்று கனம் ராஜாஜி அவர்களும் கனம் நிதி மந்திரி சி. சுப்ரமணியம் அவர்களும் இந்த நாட்டுமக்களும் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை வரவேற்காமல், எதிர்த்துப் போராடினார்கள். இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தினால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயர்த்தப் படுமா என்பதுதான் கேள்வி. நாட்டில் வாங்கும் சக்தி உயர வேண்டும் என்றால் உற்பத்தி சாதனங்களும், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளும், வயலிலும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பண்டங்களும், வரக்கூடிய லாபமும் உடைமையாளனுக்கும் உழைப்பவனுக்கும் சரியாக விநியோகம் செய்யப் படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது நாட்டிலுள்ள வர்த்தக சூதாடிகள், இறக்க மற்ற நில உடைமைகாரர்கள், லேவாதேவிக்காரர்கள், உற்பத்தியின் பலனை கொள்ளையடிக்கிறார்கள்; மக்களின் வாங்கும் சக்தியை ஒட்ட உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு ஐந்தாண்டு திட்டம் வழி செய்கிறதா? இல்லை. ஐந்தாண்டு திட்டம் அடிப்படையான நில சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி கவனிக்கவே இல்லை. இந்த ஐந்து வருஷ திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் பசு மாட்டிற்கு நாம் புல், புண்ணாக்கு தண்ணீர் வைக்கிறோம். பக்கத்து வீட்டுக்காரன் நமக்கு தெரியாமல் விடியற் காலையில் நமது பசுவின் பாலை கறந்து சென்றுவிட்டால் காலையில் நம் வீட்டில் காப்பி போட முடியுமா? கன்றுக்குட்டி உருப்படுமா? உருப்படாது.

“ஆகவே மேலே கூறிய சுரண்டும் சக்திகளை தடுக்காவிட்டால் வாங்கும் சக்தி உயர்வதற்கோ தொழிற்வளர்ச்சிக்கோ பொருளாதார சபீக்சுத் திற்கோ வழியில்லை. இந்த அடிப்படையான தவறால்தான் ஐந்தாண்டு திட்டம் மூன்று வருடம் நடந்த பின்னும் நெருக்கடி தணியாமல் தீவிர மடைகிறது.

“நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி இந்த சபையில் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. பல பத்திரிகைகள் எழுதி வருகின்றன. இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை. இனியும் செலுத்தப் போவதில்லை. இன்று சர்க்கார் அனுசரிக்கும் கொள்கையினால் இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியாது. நாட்டிலிருக்கும் வாங்கும் சக்தியின் குறைவால் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய தொழில்களை நாசமாக்கிக் கொண்டுவரும்பொழுது புதிய தொழிற் வளர்ச்சிக்கு இடமேது. இந்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் கணக்குப்படி நிலக்கரி சுரங்கத்தில் சென்ற வருட உற்பத்தியில் இரண்டு லட்சம் டன் குறைந்து இருக்கிறது. முக்கிய தொழிலான இரும்பு உருக்குத்தொழிலில் 74 லட்சம் டன் விற்பனையில் குறைந்து இருக்கிறது. தீப்பெட்டி விற்பனையில் 50% குறாஸ் பத்தாயிரம் பெட்டி குறைந்துள்ளது. சிகரெட் விற்பனை 25% குறைவு. எந்தத்தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரக்கு விற்பனை இல்லை. உற்பத்தி குறைகிறது. வாங்குவதற்கு ஜனங்கள் கையில் பணம் இல்லை. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அஸ்திவாரமான நெருக்கடி. இந்த நெருக்கடிக்குக் அடிப்படை காரணம் என்ன? இவைகளை எப்படி போக்க முடியும் என்ற விஷயம் விளக்கப்படவில்லை. அதற்கான திட்டமெதுவும் இல்லை.

12-15
p.m.

“சபாநாயகர் அவர்களே, அடுத்தப்படியாக இவ்வருஷம் நம் ராஜ்யத்தில் கொஞ்சம் மழை பெய்தது என்பதும் அதனால் பயிர்கள் கொஞ்சம் செழிப்பாக இருக்கின்றன என்பதும் உண்மை. ஆனால் விளைபொருள்களின் விலை என்ன ஆயிற்று என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் ‘தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்காரின்

2nd March 1954] [Sri V. Madanagopal]

கொள்முதல் விலைகளைவிட நெல் விலை சரிந்து விட்டதாக சர்க்காருக்குச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன', என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையில் உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைவது குறித்து சந்தோஷப்படாலும் இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் உணவுப் பொருள்களின் விலை எந்த அளவிற்கு குறைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மற்ற பொருள்களின் விலை குறையவில்லை. குறிப்பாக கரும்பு, புகையிலை, பருத்தி இவைகளின் விலை 30%, 40%, 50% என்று குறைந்து விட்டது. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய ரஸாயன உரத்தின் விலையோ, தோல், இரும்பு, இதர உபயோக பண்ட விலையோ கொஞ்சம்கூட குறையவில்லை. ஒரு விவசாயிக்கு சென்ற வருடம் உற்பத்தியான விலை பொருள்களின் விலை ஆயிரம் ரூபாய்கள் என்றால் இன்றைக்கு அறு நூறு ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய சாமான்களின் விலை ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தால் ஐம்பது ரூபாய்கள்கூட குறையவில்லை. இம்மாதிரி வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருள்களின் விலை குறையாததாலும், உள்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களின் விலை ஒரேயடியாகக் குறைந்து விட்டதாலும் நம் நாட்டு விவசாயிகள் படும்கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. 'பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை, அது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு', என்று நமது நிதி அமைச்சர் சொல்லாம். ஆனால் மர்காண சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒழுங்கற்ற வர்த்தக கொள்கையால்தான் இன்றைக்கு நம் நாட்டுப் பொருளாதாரப்பிடிப்பு ஆங்கிலோ-அமெரிக்கர்களின் கையில் சிக்கண்டு கிடக்கிறது. எனக்கு இங்கே ஒரு கதையின் நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வருகிறது. அதாவது இரண்டு பேர்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவன் 'நீ ஒரு உழக்கு அரிசி கொண்டுவா. நான் ஒரு உழக்கு உமி கொண்டுவருகிறேன். அதை ஒன்றாகப் போட்டு இரண்டு பேரும் ஊதி ஊதித்தின்போம்', என்று மற்றொருவனிடம் சொன்னானாம். அதைப்போலவே ஆங்கிலோ-அமெரிக்கர்கள் இந்த நாட்டில் தங்கள் வியாபாரப்பிடிப்பை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டின் பொருளாதார நிலையையே பாதிக்கும் வகையில் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் கஷ்டம் போட்டு முதல் ரயில்வே இன்ஜின் வரையுள்ள சாமான்களில் ஒன்றின் விலையைக்கூட குறைக்காமல் நம் நாட்டு மூலப்பொருள்களின் விலையை குறைத்துள்ளது இந்த நாட்டிற்கே அவர்கள் இழைத்திருக்கும் பெரிய அநீதியாகும். இதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் விளைவுகள் என்னவென்று பார்க்கவேண்டும். நம் நாட்டு விலைபொருள்களின் விலை மாத்திரம் இறங்கிவிட்டதால், விவசாயிகள் மற்ற சாமான்களை வாங்கும் சக்தியை இழந்து தவிக்கிறார்கள். ஆகவே உற்பத்தியாகும் மற்ற சாமான்கள் தேக்கமடைந்திருப்பதால் தொழிற்சாலைகள் அதிக நேரம் வேலை செய்யப்படாமல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் ஏராளமான கை நெசவு, பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் வேலையை இழந்து வருகிறார்கள். நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம்தான் அதிகரித்திருக்கிறது. இதற்கு நான் பிபாதுமான உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். மதுரையில் மட்டும் குறிப்பிட்ட பத்து தொழிற்சாலைகளில் 1948-ம் வருடத்தில் 53,200 பேர்கள் வேலைசெய்தார்கள். அவர்களில் 15,600 பேர்களுக்கு இன்றையதினம் வேலையில்லை. 6,000 பேர்களுக்கு அரை நேர வேலைய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்ற ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் மாத்திரம் வேலை யிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை சொல்லத்தரமன்று. கோதண்டராம் மில்லிலிருந்து 460 பேர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மோகன்ராம் மில்லிலிருந்து 149 பேர்கள் வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுரை நீட்டிங் கம்பெனிலிருந்து 243 பேர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுமாதிரியாக வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையைச் சொல்லிக்கொண்டே போகமுடியும். ஆனால் என்னுடைய நோக்கம் என்ன என்பதை சர்க்கார் முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இப்படியாக நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையையே வெகுவாகப் பாதிக்கக்கூடியவகையில் ஆங்கிலோ-அமெரிக்க நாடுகள் இந்தநாட்டில் தங்கனது பொருளாதாரப் பிடிப்பை

[Sri V. Madanagopal]

[2nd March 1954]

கொள்ளக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்காருக்கு நம் ராஜ்ய சர்க்கார் சிபார்சு செய்தாக வேண்டும். ஆனால் இதே சமயத்தில் நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப சைனாவிலிருந்தும், ரஷ்யாவிலிருந்தும் சாமான்கள் வருவதற்கு வழியிருந்தால் அவைகளை இறக்குமதி செய்யவும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அவர்கள் இந்த நாட்டில் குறிப்பாக சென்னையில் தங்காது வியாபாரஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும் வழி செய்யவேண்டும். அப்பொழுது நம் நாட்டின் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை மற்றைய நாட்டின் வியாபாரக் கொள்கையால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கும்.

DEPUTY SPEAKER:—“ உங்களுக்கு நேரம் ஆகிவிட்டது.”

*** Sri V. MADANAGOPAL:—**“ இரண்டே இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுங்கள். நான் இன்னும் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதி பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இன்றையதினம் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு விளைவில் வாரம் 40 பெர்சண்ட் என்றும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு 60 பெர்சண்ட் என்றும் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள வாரதாரிகளுக்கு நன்மையே. இதர ஜில்லாக்களில் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு 75 பெர்சண்ட் எடுத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு 25 பெர்சண்ட் தான் வாரம் கொடுத்து வருகிறார்கள். இது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்கார் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மொத்த விளைச்சலில் 25 பெர்சண்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், விவசாயிகள் 75 பெர்சண்ட் வாரம் எடுத்துக்கொள்வவேண்டுமென்றும் சட்டம் போடவேண்டியது வாரம் பவும் அவசியமாகும். உழப்பவனுக்கே நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் இன்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிக்கு கணிசமான வாரம் கிடைக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உழைப்பவனுக்கே அதிகப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற மனம் வைத்தால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எவ்வளவு நாழியாகுமென்றுதான் நான் கேட்கிறேன். நிலத்தில் உழைக்கின்ற மக்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இவர்கள் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மேற்படி சட்டம் கொண்டு வராமலிருந்தால் இன்று ஒரு ஏக்கரை, இரண்டு ஏக்கரை வைத்துக்கொண்டு அதில் அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு உழைத்துக்கொண்டு வரும் பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கியிருக்கும் கடன்களுக்குக்காக கோர்ட்டுகளில் நிறுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் வந்ததினால் விவசாயிகளின் கடன் தொல்லை தணிந்து விடவில்லை. அவர்கள் இன்னமும் லேவாதேவிக்காரர்களின் தயவை நம்பித்தான் வாழ வேண்டுமென்றுருக்கிறது. லேவாதேவிக்காரர்களும் கொஞ்சம் கூட இரக்கம் காட்டாமல் 6 பெர்சண்ட் தான் வட்டி வாங்க வேண்டுமெனக் சட்டம் இருந்தாலும்கூட இன்று நடைமுறையில் 24 % முதல் 60% வரை வட்டி வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். திண்டுக்கல் தாலுக்காவில் மட்டும் மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயிகள் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை நாங்கள் ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் சட்டம் போடால் மட்டும் போதாது. விவசாயிகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன் கிடைப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்தாக வேண்டும். இன்றையதினம் கிராம மக்கள் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அல்லலையும், துன்பத்தையும், துயரத்தையும் இந்தச் சர்க்கார் துரிதமாகத் தீர்க்க முன் வரவில்லை அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும், கிளர்ச்சிகளுக்கும் சர்க்காரே பொறுப்பேற்க வேண்டி நேரிடும். மற்ற

2nd March 1954] [Sri V. Madanagopal]

கட்சிகளைக் குற்றம் சாட்டிப் பயனில்லை. பொதுஜனங்களின் எதிர்ப்புக்கும், அவர்களது கோபத்திற்கும் ஆளாகாத வகையில் நாட்டின் நலனைக் கருதி இந்தச் சர்க்கார் உடனடியாக நில சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. SELVARAJ :—“ Mr. Speaker, Sir, quite in con- 12-20
sonance and in tune with the aim of creating a Welfare State, the p.m.
Budget has been prepared. It contemplates relief for the weavers and the agriculturists; it contains succour for the poor and the needy and it contains provision for nation-building activities. Therefore, I am inclined to call this Budget as a Welfare Budget. At least, the foundation has been laid in this Budget for creating a Welfare State. I congratulate the Government on having included new schemes and proposals in the Budget.

“ I shall first take up agriculture. The Hon. the Finance Minister has aptly said that only the prosperity of the agriculturists would turn the wheels of trade and industry. The agriculturists do not have sufficient purchasing power to buy the articles produced by industry and therefore main consideration should be given to augment the production of agricultural commodities, which would go a long way to increase their purchasing power. It is gratifying to note that ample amount has been earmarked for agriculture. Thanks to Providence, we have had seasonal rains this year, but at the same time there have been pest attacks. This has affected the yield and most of the agriculturists had to incur loss. In a way this has marred the happiness of the agriculturists. It should be the duty of the Government to discover some anti-pest device to root out this menace from pests. In this connection, I would like to suggest that some anti-pest gas must be discovered. This must be encased in shells and whenever the pests visit any locality, these bombs must be used. Hon. Members are aware that tear-gas shells are used for the purpose of dispersing unruly mobs. Similarly I say that anti-pest shells must be used for destroying these pests. These anti-pest shells must be stored in every taluk headquarters. It is not enough if a single individual tries this, for he may not be able to succeed in his attempt. So, some such device on the lines that I have suggested should be discovered to eradicate this pest evil.

“ With a view to improve the lot of the agriculturists the Government have recently introduced the Moratorium Act. True, it has benefited some people for the time being, but something more tangible should be done to relieve the permanent distress of the agriculturists. In this connection, I would suggest that rural credit banks should be started in every firka. The Government should come forward to encourage people to start rural Banking Corporations in each firka and the agriculturist should be given money to carry on his day-to-day agricultural avocations. We are aware that the Bombay Government and some other State Governments have started Banking Corporations for helping

[Sri P. Selvaraj]

[2nd March 1954]

cottage industries. In a similar manner, our State Government should come forward to start Banking Corporations to help agriculturists in particular.

“ Next in importance to agriculture is irrigation. Some major irrigation schemes find a place in the Budget. At the same time, I wish to point out that minor irrigation forms the nerve centre for the prosperity of the State. So, minor irrigation schemes should not be ignored and their importance should not be belittled. In my Constituency, Vilathikulam, which was hitherto a Zamindari area,—thanks to the efforts of the Food Production Department—many of the tanks were repaired. But suddenly the staff were disbanded and the work still remains incomplete. These tanks were neglected by the Zamindars for a long time and they require immediate restoration. Another specific matter which I would like to bring to the notice of the Government is about the Periakulam tank in Ottapidaram. This tank could irrigate about 600 acres of land, but the present capacity of the tank is too inadequate to supply water to 600 acres. An alternative scheme was proposed to the Collector of the district for supplying more water to the tank. The Collector has approved the scheme saying that it is a lucrative scheme. A memorandum has also been submitted in this connection. I would therefore request the Public Works Department to take up this matter immediately. Let the Government collect betterment levy. People are also willing to contribute their one-fourth share. It is a long time since we have been talking about the Keeriyar and Vipar Schemes. The Government have not yet cared to undertake these schemes. We do not even know what has happened to these schemes. I would request the Government to implement these schemes.

“ Then there are the Local Development Works, recently initiated by Government. There is also the Community Projects and Firka Development Scheme. All these schemes are being taken up only in fertile areas. These schemes should be tried in undeveloped and under-developed areas. Vilathikulam Constituency is an under-developed area and it has been neglected for a long time by the British Government. If our State Government do not come to the help of the poor agriculturists who form the bulk of the population in the taluk, I am sorry we will have to suffer a lot.

“ Now, I shall refer to the problem of unemployment. It is a nation-wide problem. But the State has also to contribute its share for solving this problem. In this connection I would suggest that our State Government should introduce land reforms as early as possible. This would in a way solve the unemployment problem among the agricultural population. As regards the industrial population, there has been a tendency on the part of the Government to direct the mill owners to pay three or four months' pay as bonus to labourers. Of course, such a sort of encouragement is necessary. At the same time, we should bear in mind that there are a good number of our brethren who are not having even a single square meal. What I would like to suggest is that after meeting the necessary expenses for running the mills, the balance that is left out

2nd March 1954]

[Sri P. Selvaraj]

should not be completely utilized for payment of bonus. Some amount could be reserved and this can be used for providing more employment in the mills.

“ Then, there is the Road Development Scheme. The scheme was introduced very late and many of the works could not be completed. The amount earmarked for each work should be utilized for completing the work and the ‘ doctrine of lapse ’ should not be applied. These road works must be taken up and completed for improving communications in the State. With these words, Sir, I resume my seat.”

* **SRI S. RADHAKRISHNAN** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-30 P.m.
கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கும்படியான வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒரு வகையான மாறுதலைக் காண்கிறேன். மாறுதல் என்றால் மிகப் பெரியதான் மாறுதல் என்றே அடிப்படைக் கொள்கையில் மாறுதல் என்றே சொல்ல வில்லை. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்குமுன் அவர் கொண்டிருந்த மனப்பான்மையையும், இதற்கு முன் கொடுத்த வரவு செலவுத் திட்டங்களில் அவர் கொண்டிருந்த மனப்பான்மையையும் பார்த்தால், இப்பொழுது சற்று மாறியிருக்கிறதென்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். இரண்டாண்டுகள் தொண்டை கிழிய எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் கத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களே, எதற்கெடுத்தாலும் வம்புக் கும், விதண்டாவாதத்திற்கும் வருகிறார்களே, அவர்களுடைய பூதவாய்க்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை தோன்றியிருக்கிற தென்றே நினைக்கிறேன். அவருடைய அந்த மனப்பான்மைக்கு நன்றி செலுத்தினாலுங்கூட, வழக்கமாக இருக்கிற ஊழல்களைப்பற்றி நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறோம். நான் ஊழல்கள் என்று சொல்வதை வேறு விதமாக அர்த்தம் செய்துகொள்ளக் கூடாது. இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் ஏற்றத் தாழ்வு காணப்படுகிறது என்றுதான் கூறுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது ஒரு ஜில்லாவுக்கும், மற்றொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் மிக அதிகமான வித்தியாசம் காணப்படுகிறது. கோயமுத்தூர், இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு மட்டும் அதிகமான வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (Interruption.) செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்குக்கூட ஒன்றும் செய்யவில்லை யென்று தோழர் ஒருவர் சொல்லுகிறார். என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு ஒன்றுமே செய்யப்பட வில்லை. பக்கத்திலே சேலம், தஞ்சாவூர் போன்ற ஜில்லாக்களுக்கும் ஒன்றும் செய்யப்பட வில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறும்போது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் நெய்வேலியில் பழம்பூ நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருக்கிறதே என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். சேலத்தில் இரும்பு கிடைக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அரிசி அதிகமாக விளைகிறதென்றும் கூட சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த வாதங்கள் யெல்லாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாதென்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். நெய்வேலியில் நிலக்கரி கிடைத்தால் அவைகளெல்லாம் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்குச் சொந்தமாகி விடுமா? அந்த நிலக்கரியை வைத்து தென்னாற்காடு ஜில்லா மக்கள் வியாபாரம் செய்து பிழைக்க முடியுமா? முடியாது. சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு கிடைத்தால், அது அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு மட்டுமா பிரயோஜனம் படப் போகிறது? இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் தான் அது உபயோகப்படப் போகிறது. ஆகவே தனிப்பட மாவட்டத்திற்கு அத்துல்ல அதிகமான பிரயோஜனம் ஏற்பட முடியாது. மழையில்லாமல் பஞ்சத்தால் வாடிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் தழைகளையும், பிண்ணுக்கையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டு காலந்தள்ளி வந்தார்களே யென்றாலும் இந்த நிலக்கரியைச் சரீப்பிட்டு உயிர் வாழ்ந்திருக்க முடியுமா? நிலக்கரி

[Sri S. Radhakrishnan]

[2nd March 1954]

சரங்கத்தினால் அந்த ஜில்லாவாசிகளுக்கு எந்த விதமான பலனும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, ஊழல்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டபோது, ஜில்லாக்களுக்கு சரியான முறையில் இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானம் பிரிவினை செய்யப்படவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைத் தாங்கள் கவனித்து, சர்வ கட்சியும் சேர்ந்த ஒரு கமிட்டியை நிறுவி, எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கு சரியான முறையில் இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானம் பகிர்ந்தளிக்கப் படுகிறதா என்பதை விசாரிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அது என்னுடைய வேலையல்ல என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.”

*** SRI S. RADHAKRISHNAN :—**“ வரி விதிப்பிலே இந்த அரசாங்கமானது எவ்வளவு மெதுவாக இருக்கிறதென்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசமானது சமூகத்தில் இருந்தபோதிலும் கூட, பணக்காரர்களைக்கண்டு பயப்படக்கூடிய முறையில் இந்த சர்க்காரின் வரி விதிப்புக் கொள்கை இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்க பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மோட்டார்கார், ரேடியோ போன்ற ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு சொற்ப விகிதம்தான் வரி போடப்படுகிறது. ரூபாய்க்கு அறையணு வீதம் அந்த பொருள்களுக்கு வரிபோடுவதால் இந்த சர்க்காருக்கு என்ன லாபம் வந்து விடப்போகிறதென்று தெரியவில்லை. மோட்டார்காரர்களும், ரேடியோக்களும் வாங்கக்கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஓராண்டில் இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை கார்கள், ரேடியோக்கள் விற்பனையாகும் என்று நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும். ரொம்பவும் குறைவானவர்கள்தான் அவைகளை வாங்குகிறார்கள். அதனால் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடைக்கப்போவதாகத் தெரியவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாமானுக்கு முப்பது ரூபாய் ஏறத்தாழ வரி போடப்படும். நானாறு ரூபாய்கொடுத்து ஒரு ரேடியோ வாங்குகிறவர்களுக்கு சுமார் 12 ரூபாய் வரி யென்பது குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ரூபாய்க்கு அறையணு வீதம் இம்மாதிரி பொருள்களுக்கு வரி விதித்திருப்பது எப்படியிருக்கிறதென்றால் பிச்சை எடுத்தவர்கள் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதே தவிர, கை நிறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தமாதிரி ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு 25 சத விகிதம் வரையில் வரி போடலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். எண்ணுயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு கார் வாங்கக்கூடியவருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரி போட்டாலும் அதனால் அவர்கள் அதிகமாக ஒன்றும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். 8 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்குபவர் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் வாங்கட்டுமே. 400 ரூபாய்க்கு ரேடியோ வாங்குபவர்கள் 500 ரூபாயாய்க்குத்தான் வாங்கட்டுமே. ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மீது அதிகமான வரி போடுவதற்கு இந்த சர்க்கார் பயந்துகொண்டு இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். அதே மாதிரிதான் நிலவரி மேலும் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் செலுத்துபவர்களுக்கு 8 அணு வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு ரூபாய் வரி விதித்தாலும் பரவாயில்லை. தனி மனிதன் ஒருவன் ஆயிரம் ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலம் வைத்திருக்கவேண்டிய நியாயம் என்ன இருக்கிறதென்று கேட்கிறேன்? இவ்விதமாக அவர்களுக்கு அதிகமான வரிபோட்டால், அடிக்கடி பேசப்பட்டு வரப்படுகின்ற நிலப்பிரிவினையானது வெகு சீக்கிரத்தில் கைகூடிவிடும். அவர்கள் சொத்தைப்பிரித்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போகலாம். அப்படிச் செய்யாமல் இந்த அரசாங்கம் ஏன் அவர்களுக்கு பயந்து கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

“ மனீமான் முத்தையா செட்டியார் அவர்களைப்போல சிலர் வரிச்சலுகை செய்துகொடுக்கும்படி கேட்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு தேவையான பண வசதி செய்து தருவதாகவும் கூறுகிறார்கள். அரசாங்கம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வரிபோடுவதைக் காட்டிலும் அந்த பணக்காரர்களை பணம் வேண்டுமென்று ஒரு வார்த்தைக்கேட்டாலே செலவுக்குத் தேவையான பணம் வந்துவிடும்.

2nd March 1954] [Sri S. Radhakrishnan]

“ அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில் என்ன புதுமை இருக்கிற தென்பு. எனக்குத் தெரியவில்லை. இதற்கென் ஆறுகோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டிலே செலவு செய்யப்படுகிறது என்கிறார். நீர்ப்பாசன வசதிக்காக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு கோடியை எடுத்து காட்டி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒருவாறு நீங்கிவிடுமென்று சொல்வதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒன்றும் செலவு செய்யப்படவில்லை. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் அவர்கள் சொல்லுகிற அளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்ந்துவிடும் என்று அவர்கள் சொல்லும் வாதத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அப்படியானால் சென்ற ஆண்டு நீர்ப்பாசன வசதிக்காக இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கவில்லையா, அதற்கு முன் ஆண்டுகளிலும் இதுமாதிரி ஒதுக்கப்படவில்லையா? இந்த ஆண்டு வேண்டுமானால் ஒரிரண்டு கோடி அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கலாம். அதனால் இந்த ஆண்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கிவிடும் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்று ஒரு வார்த்தையை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வெகு சமார்த்தியமாகப் புகுத்தியிருக்கிறார்களேயொழிய, உண்மையாகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீரக்கூடியதாக இல்லை.

“ கேள்வி நேரத்தில்கூட பிச்சைக்காரர்களின் பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் காரணமாக பிச்சைக்காரர்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போவதைப் பார்க்கும்போது இது மிகவும் பயங்கரமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை சர்க்கார் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், அடுத்த தேர்தலிலே பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை உயர்வினால், பிச்சைக்காரர்கள் தேர்தலில் ஜெயித்து, இன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிப்பீடத்தில் இருப்பதற்குப் பதிலாக பிச்சைக்காரர்களே மந்திரி சபையை அமைத்து நாட்டில் ஓர் பிச்சைக்கார ஆட்சி ஏற்படுகிற அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிடும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை வெகு விரைவில் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்ட எல்லா திட்டங்களெல்லாம் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இந்த சர்க்கார் இதுவரை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் உதாரணம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே என்னுடைய தொகுதியிலே காடாம்புலியூருக்கும், பண்ணுருட்டிக்கும் இடையே கெடில நதிக்கு ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கி யிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டம் துரிதமாக நிறைவேற்றப் படுவதற்கான எந்தக் காரியமும் இதுவரை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த இடத்திலே ஒரு துரும்புகூட அசையவில்லை என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரே கண்டிராக்டருக்கு எல்லா கண்டிராக்டர் வேலைகளையும் கொடுத்து வருவதனால், இந்த வேலை மிகவும் காலதாமதமாய்க்கொண்டிருக்கிறது. பணம் ‘லாங்ஷன்’ செய்யப்பட்டு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனபோதிலும்கூட, அந்த வேலை இன்னும் எடுக்கப்படவே இல்லை. இப்படியே காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தால், இந்த வேலை முடிவதற்கு இன்னும் ஐந்து வருஷங்களுக்கூட ஆகுமோ என்று நான் அஞ்சுகின்றேன். சர்க்காருடைய வேலைகளெல்லாம் ஒரே கண்டிராக்டருக்குப் போகாமல், பரவலான முறையில் இருக்கும் படியாக பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இதுவரையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை யென்றால், அந்தப் பணத்தை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னே அரசாங்கம் என் சாங்ஷன் செய்து விணைக்க வேண்டும் என்றுதான் புரியவில்லை. அரசாங்கமே ஆகம் வேகத்தில் நகரும்போது இந்த கண்டிராக்டர்கள் அதைப் படுமோசமாக்கிவிடுகிறார்கள். அரசாங்கம் என்னதான் திட்டம் போட்டாலும், சட்டம் செய்தாலும் பணம் கண்டிராக்டர்கள் பையில்

[Sri S. Radhakrishnan] [2nd March 1954]

பதுங்கிக் கொள்ளுகின்றது. ஆகவே அந்தந்த ஆண்டு திட்டங்கள் அந்தந்த ஆண்டிலேயே செய்து முடிக்க வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் இந்த அரசாங்கம் எதையும் செய்துவிடவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து அதிகமான பிரதிநிதிகள் இங்கு வந்தபோதிலுங்கூட மந்திரியாக வரமுடியாத நிலையில் இருந்து வருவதால் எங்கள் ஜில்லா கவனிப்பாற்றாது கிடக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“முன்னாள் முதல் அமைச்சராக இருந்த ரெட்டியார் உங்கள் ஜில்லாக்காரர்தானே!”

SRI S. RADHAKRISHNAN:—“உண்மைதான், அவர் முதல் மந்திரியாக இருந்தாலும் ஒரு சில ரெட்டியார் கிராமங்களுக்கு ரோடு முதலிய வசதிகள் செய்ததுதவிர வேறொன்றும் ஜில்லாவிற்கு செய்துவிடவில்லை. அடுத்தபடியாக, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஜனங்கள் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. உண்மையாகச் சொல்லப்போனால் ஏதோ வெள்ளைக்காரர்களுடைய தயவினால் எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் பிழைக்கிறார்கள். தென் ஆற்காட்டில் வெள்ளைக்கார முதலாளியின் கரும் பாலையில்லாதான் அங்கிருக்கும் விவசாயிகளெல்லாம் பிழைக்கிறார்கள். இங்கிருக்கும் விவசாயிகள் கரும்பு சாகுபடி செய்து ஆலைகளுக்கு கரும்புச் சப்ளை செய்கிறார்கள். அதன்மூலம் வருமானம் பெருகிறார்கள். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த விவசாயிகள் வெள்ளைக்கார ஹைதஸ் தயவினால்தான் பிழைப்பு நடத்தி வருகிறார்களேயன்றி அரசாங்கத்தைப்பற்றி அவர்கள் கருதியதும் கிடையாது, கவலைப்பட்டதும் கிடையாது. சென்னையில் டிராம்வே கம்பெனியின் நிலைமையைப் பாருங்கள். இந்த அரசாங்கம் வெள்ளையனைக் கண்டு எவ்வளவு பயப்படுகிறார்கள்? அரசாங்கம், மந்திரி சபை என்று நாம்தான் நெருமைப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டுமேயன்றி, அவன் இவைகளைச் சட்டை செய்வதே இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தோடு அவர்கள் தொடர்பு வைத்திருப்பதினாலேயே இந்த அரசாங்கம் அவர்களிடம் நெருங்கவே பயப்படுகின்றது. ஏன்? இப்பொது, நெய்வேலி சுரங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதுவும் அமெரிக்கர் தயவினால்தான் நடந்துவருகிறது. நண்பர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அடிக்கடி சொல்லுவதுபோல் ‘அங்கே தமிழன் ஒரு டீ கடை வைப்பதற்குக்கூட இடம் இல்லை.’ அங்கே வடநாட்டானுக்கும், அமெரிக்கருக்கும் தான் இடம் இருக்கிறது. அங்கே அன்னியர் ஆதிக்கம்தான் நடக்கிறது. நெய்வேலி சுரங்கத்தில் அநேக ஆட்களை நீக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைகொடுத்து, இன்னும் வேலை இல்லாதோருக்கு பியூன் வேலையாகிலும், டிரைவர் வேலையாகிலும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். எங்கள் தலைவர் ஸ்ரீ எஸ். எஸ். ராமசாமி அவர்களுடன் நாங்கள் கனம் தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணராவிடம் நெய்வேலி சம்பந்தமாக பேசியபோது ‘தமிழ் நாட்டானே அங்கே வேலைக்கமர்த்தினால் அப்படியே விழுந்து செத்துப்போய்விடுவான்’ என்று சொன்னார்கள். தமிழனைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் இத்தகைய மதிப்பீடு வைத்திருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

“விவசாயத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜப்பான் சாமான்கள் ‘சீப்’ (cheap)-ஆக கிடைத்த மாதிரி ‘ஜப்பான் திட்டம்’ ஒன்று நமக்கு கிடைத்து விட்டது. புது மாதிரியாக எப்படியோ நெல் சாகுபடி செய்துவாற்றி அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் அது எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது தான் புரியவில்லை. அவைகள் இன்னும் எட்டளவிலே இருக்கின்றனவே ஒழிய தீவிரமாக இன்னும் நடைமுறையில் வரவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இன்னும் புரிந்துகொள்ளாத நிலையில்லாதான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. இவையெல்லாம் ஏதோ

2nd March 1954] [Sri S. Radhakrishnan]

பொழுது போக்காகத்தான் இங்கு நடைபெற்று வருகிறது. விவசாயத்திற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப் படுகிறது? அதனால் ஒரு பயனும் இதுவரையில் ஏற்படவே இல்லை. பட்ஜெட்டிலே ஆண்டுதோறும் இதுவரை ஒதுக்கப்பட்ட தொகை கோடிக்கணக்கில் இருந்தும் விவசாயத்தையையில் அனுவளவு முன்னேற்றம்கூட ஏற்பட்டதாக தோன்றவில்லை. விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் விவசாயத்தைப்பற்றி தெரியாத சில பேர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த பணங்கள் பாழாகி வருகிறதேயன்றி பயன் ஒன்றுமில்லை. நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், டிபார்ட்மெண்டையே கலைத்துவிட்டு, அந்தப் பணத்திலே டிராக்டர்களை வாங்கிப்போட்டால் கூட எவ்வளவோ நன்மை உண்டாகியிருக்கும். ஆகவே விவசாயத்தில் சில வீணான செலவுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. அவைகள் எல்லாம் நிறுத்தப் படவேண்டும்.

“இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிற புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் மாணவர்களுடைய படிப்புத்தரம் குறைந்துக்கொண்டே போகிறது. அரசாங்கம் நிலையில்லாது இருப்பதுபோல் அதன் கல்வித் திட்டமும் நிலையில்லாது இருக்கின்றது. ஒரு வருஷம் இந்தி, ஒரு வருஷம் ஆங்கிலம் மற்ற வருஷம் இந்தி-ஆங்கிலம் இப்படி மாறி மாறி நாலேந்து ஆண்டுகளாக படித்துத் தெற்றை பையன்கள் எதற்கும் பிரயோஜனப்படாத வர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் 5-வது படிக்கும் பையன்களுக்கு சாதாரணமாக ஒரு தமிழ் பத்திரிகையை வாசிக்கத்தெரியவில்லை. S.S.L.C. தேரியவனுக்கு சரியாக இரண்டு ஆங்கில வாக்கியங்கள் எழுதத் தெரியாது. இப்படி அவன் கல்வித்திறமை இருக்கும்பொது ஒருவேளை மட்டும் பள்ளிக்கூடம் போய் மறுவேளை வயல்களிலே சுற்றித் திரிந்தால் அவன் குட்டிச் சுவராகத்தான் போய்விடுவான். ஒன்று மட்டும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மந்திரி பதவியில் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவுதான் அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் எவ்வளவுதான் உலகம்போற்றும் அறிவாளிகளாக இருந்தபோதிலும் ஜனநாயகம் என்பதற்கு சர்வாதிகாரம், எதேச்சாதிகாரம் என்று பொருள் படாது. நாங்கள் அதைப்பற்றி எல்லாம் கவலைப்பட முடியாது. இந்த நாட்டின் எதிர்கால மக்களின் கல்விப்பற்றி எங்களுக்கும் அக்கரை உண்டு. நாங்களும் அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்து தான் இருக்கிறோம். ஆகவே வீணான பிடிவாதம் செய்யாமல் இதைத் தீர ஆலோசனை செய்து இந்த திட்டத்தை வாபஸ் பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. S. MOGRAL :—“ Mr. Speaker, Sir, I congratulate the Hon. Finance Minister on the thoroughness with which he has tackled the difficult task of ensuring for the State one more year of stable economy. Among the proposals for new taxation, the surcharge on land revenue will not come as a surprise. A Bill for the levy of surcharge was introduced before and was subsequently given up. The rate of surcharge proposed to be levied now is more reasonable than the rate proposed in the Bill that was introduced in 1952. In fact, this is a measure that should have come much earlier. Agriculturists have already had their share in the boom and now a downward tendency has already set in the price structure of our agricultural produce. However much we may try to change the face of our country by industrial and commercial enterprise, the fact remains that the backbone of our country is essentially agriculture. To-day the bulk of the people feel that the antique, feudal tendency of acquiring and amassing lands on a large scale is a positive danger to our country, as it is bound to accelerate the growing discontent among the masses. The progressive concentration of extensive lands in the hands of a few individuals or families, who

[Sri M. S. Mogral]

[2nd March 1954]

do not require them for their livelihood and who cannot cultivate them directly, is an unhealthy feature of our agricultural economy, and this evil has to be eradicated by early legislation prohibiting landholders, who are paying a land revenue of more than one hundred rupees, from acquiring more lands. The lands so released from competition will be available to poor agriculturists at competitive rates. Some sacrifice on the part of landholders will save a great deal of disaster for them in the years to come. I hope the landholders will not grudge such legislation in their own interest.

"I am sorry that no provision is made in the budget for new schemes and for capital works in the district of South Kanara which is proverbially backward. Though paltry sums have been provided for development works, they do not touch the fringe of our vast problem. Public health is at a discount, and medical facilities in the rural parts of our district are not only inadequate but also negligible. Compared to the large area and the vast population, the number of hospitals and doctors and the medical stores and equipment available are too insufficient. In this connection, I may suggest that if the Government were to distribute the lakhs and lakhs of rupees spent on erecting imposing structures for town hospitals to groups of villages for the construction of hospital and the provision of equipment, the Government would be saving thousands and thousands of persons who, for want of medical aid, are dying day in and day out unwept, unhonoured and unsung.

"Sir, no less important is the problem of communications. In view of the peculiar lay-out of our land, a network of roads and bridges is the primary need of our district. I am ashamed to say that even to-day there are so many villages in Kasaragod taluk which cannot boast of a road connecting them with the western portion of the country, though these fertile villages pay a lot of revenues to the Government in the form of land revenue and other taxes.

"Another point that I would like to make is about the inordinate delay in the disposal of files. Many a file is cast from seat to seat and sometimes from section to section without much intelligent purpose behind it. Even important papers marked as urgent move at snail's pace. Several good public utility schemes have suffered a setback and become unpopular only owing to avoidable delay. What is familiarly known as red tape should be made to disappear as early as possible by well determined and sustained efforts. It is high time that the Government insisted upon the prompt disposal of all executive files, and I am sure that it will enhance the prestige of our administration and the efficiency of our staff.

"Another point that I want to lay stress on is Prohibition. I am sorry to suggest that Prohibition on which the moral structure of our society was built has started cracking. It is a tragedy and calamity that it should be so. After six years of Prohibition, we see amidst us a new gentleman added to our society and a new industry added to the old ones, namely, the bootlegger with his ill-gotten wealth and illicit distillation that has been regularized as a

2nd March 1954] [Sri M. S. Mogral]

cottage industry. This is a sorry state of affairs. As the guardian of the moral welfare of the people of the State, it is the duty of the Government to enforce Prohibition most scrupulously. Even the worst addict, I am sure everyone will agree with me—has now no praise for liquor. Such being the case, if the Government put forth their best efforts, I am sure that we can wipe out the drink evil.

“ Sir, the extensive forests along the slopes of the Western Ghats in our district of South Kanara abound in teak wood. This species of timber has been exploited all along and exported to other parts of the country for liberal use. It is anomalous that though our district produces a lot of teak wood, we do not get an inch of it for domestic consumption. Therefore, I suggest to the Government to earmark at least a certain percentage of the teak wood that is available for the construction of public works buildings in our district.

“ On behalf of the people of South Kanara, I welcome and appreciate the gesture of the Government in coming forward with a liberal grant to the Kasturba Medical College. There are only 30 Medical Colleges in this country and the Government have found it a costly and difficult affair to increase their number. If private enterprise is given sufficient encouragement, I am sure great improvements are possible. Dr. Madhava Pai deserves our congratulations on this great enterprise. I am sure that the Government will give all encouragement to this institution.

“ Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI T. SHANMUGAM.—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்ததிலிருந்து ஏதாவது வரி போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரி போடுவதே வழக்கமாய்விட்டது. முன்னமேயே நான் சொன்னேன். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் செலவை அதிகரித்துக்கொண்டேபோய் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். வரவு எவ்வளவோ அதற்கேற்றவாறு செலவினங்களை சேர்க்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு புதிய புதிய வரிகளை போட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள். நாட்டில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை இந்த அரசாங்கத்துக்கு தெரிவதே கிடையாது. இந்த காலத்தில் மக்கள் படுகிற கஷ்டமும் அவர்களுடைய நிலைமையும் அரசாங்கத்துக்கு தெரியவில்லை. நாட்டிலே விவசாயிகள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சம் நஞ்சம் அல்ல. ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நெல்லின் விலையோ இன்றைக்கு ஒன்றுக்கு பாதியாக இருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் சர்சார்ஜ் என்றும், இன்கம்டாக்ஸ் என்றும், பெட்டர்மண்டாக்ஸ் என்றும் இதுபோன்ற வரிகளை போட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள். தஞ்சாவூரில் இருக்கிற நிலங்களுக்கு இந்த வரிகளை போட்டால் சரியென்று சொல்லலாம். ஆனால் செங்கற்பட்டு போன்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள, சரியாயான விளைச்சல் இல்லாத நிலங்களுக்கு போடுவதனால் என்ன பிரயோ

[Sri T. Shanmugam]

[2nd March 1954]

ஜனம். விவசாயிகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் வாய்தாகட்டும் நிலங்களுக்கு ரூ. 1-க்கு $\frac{1}{2}$ ரூபாய் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சங்கடமான நிலையில் எந்த விதத்தில் விவசாயிகள் வாழக்கையை நடத்தமுடியும் என்று அரசாங்கம் உணரவேண்டும். நேற்று ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களும் இதைத்தான் எடுத்துச் சொன்னார். இந்த நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு வரி போட்டாலும்கூட 40 லட்சம் ரூபாய்தான் வருகிறது. இந்தப் பணத்தை வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு கடனை எழுப்பியோ மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தோ பெறலாம் என்றார். இதை பூராவும் நான் ஆமோதிக்கிறேன். நான் முக்கியமாக அரசாங்கத்திற்கு சொல்லவேண்டியதெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு இதுபோன்ற வரிகள் போடுவதை அரசாங்கம் விட்டுவிடவேண்டும். நிலவரியை உயர்த்துவதற்கு இது காலமல்ல. சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதன்விலை மிக அதிகமாய் இருக்கிறது. தற்காலத்தில் கிராமங்களில் ஆட்களின் கூலிகளும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த மாதிரி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிற நேரத்தில் செங்கற்பட்டு ஜில்லா போன்ற பகுதிகளில் இம்மாதிரியான வரிகளைப்போடுவது சரியல்ல. தயவு செய்து இந்த வரிகளைப் போடக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“சேலஸ் டாக்ஸைப்பற்றி”சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவுப்பொருள்கள் மீது விற்பனை வரியை எடுத்துவிடவேண்டும்.

2-36
p.m.

“மாமிசம், மீன், காய்கறிகள், முட்டைகள் முதலியன விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படும்” என்று கனம் நிதி மந்திரி கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அரிசி, பருப்பு, பால் போன்ற உணவுப்பொருள்களும் இம்மாதிரியே விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வியாபாரிகள் பல கட்டங்களில் விற்பனை வரி கொடுப்பதைவிட ஒரே கட்டத்தில் ரூபாய்க்கு $\frac{1}{2}$ அணா, $\frac{3}{4}$ அணாகூட கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் விற்பனை வரியை ஒரே கட்டத்தில் விதிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மதுவிலக்கை உடனே ரத்து செய்யவேண்டும். இந்த மது விலக்கு எப்பொழுது நம் நாட்டில் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதோ அப்பொழுதே நம் நாட்டுக்குப் பஞ்சம் வந்துவிட்டது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“சனியனும் பிடித்துவிட்டது.”

*** SRI T. SHANMUGAM:**—“மதுவிலக்கை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்ததால் 17 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை இழந்தோம். இந்த வருமானத்தை துச்சமாகக்கருதி சர்க்கார் மதுவிலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதனால் லாபமுமில்லை பிரயோஜனமுமில்லை.

“ஒரு பழைய குடிக்காரன் இப்பொழுதும் குடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறான். நிலைமை மாறவில்லை. அவன் பணம் சேர்த்து வைத்தானு என்று கேட்டால் அதுவும் கிடையாது. சாதாரணமாக எல்லோரும் குடிக்கிறார்கள். இப்பொழுது Prohibition staff-ஐ எடுத்துவிட்டு அந்த வேலை பூராவையும் போலீசுக்கு மாற்ற சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்தே மதுவிலக்குத் திட்டம் Fail ஆகிவிட்டது என்று தெரிகிறது அல்லவா. மதுவிலக்கை அமுல் நடத்தும் பொறுப்பை மறுபடியும் போலீசுக்கே மாற்றிவிட்டால் என்ன நடக்குமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஒருக்காலும் ஒன்றும் சரிவர நடக்காது. இன்னும் அதிகமாக எல்லோரும் குடிப்பார்கள். வீட்டுக்கு வீடு சாராயம் கிடைக்கும். மதுவிலக்கை முதலில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டோமே என்று பிடிவாதமாக அதைத் தொடர்ந்து ஒரு Prestige-ன் பேரில் அமுல் நடத்தவேண்டாம். அப்படிச் செய்வது தவறு. மக்கள் அதை விரும்பவில்லை, எதிர்க்கிறார்கள். எல்லோரும் குடிக்காமலிருந்தால் நல்ல

2nd March 1954] [Sri T. Shanmugam]

லதுதான். ஆனால் முடியாது என்று சொல்லும்போது மதுவிலக்கை ஒழித்துத்தான் விடவேண்டும். ஆந்திராவில் சீக்கிரம் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுமென்று தெரிகிறது.”

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM :—“ பொறுத்துப்பாருங்கள். ”

*** SRI T. SHANMUGAM :—**“ மத்திய அரசாங்கம் தலையிடலாம் அவர்கள் தலையீட்டை நாம் ஒழிக்கவேண்டும். நம்முடைய காரியங்களை நாம்தான் கவனிக்கவேண்டும். நம்முடைய காரியங்களில் அவர்கள் தலையீட்டை ஒழித்தே ஆகவேண்டும். அவர்கள் dictate செய்து அதன் படி நாம் Post office மாதிரி வேலை செய்யக்கூடாது. மந்திரிகளுக்கு தன்மானம் இருக்கவேண்டும். சுயமரியாதை இருக்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ மந்திரிகளுக்கு prestige இருக்கிறது என்று சற்று முன்புதான் கனம் அங்கத்தினர் கூறினார்.”

*** SRI T. SHANMUGAM :—**“ ஆம், கூறினேன் அதுவும் prestige தான் இப்பொழுது சொல்லியதும் “prestige” தான். நம்முடைய காரியத்தை அவர்கள் தலையீட்டில்லாமல் நாமே செய்துகொள்வதும் prestige தான். ஆகவே தயவு செய்து யோசனைபண்ணி தற்காலிகமாகவது இந்த மதுவிலக்கை உடனே ஒழித்துவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ பிறகு புதிய கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டால் திராவிடக் கழகம் வெற்றிபெற்ற தாய்விடுமே என்று பயப்படுகிறார் நமது ராஜாஜி. திராவிடக் கழகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மற்றும் எல்லோரும் இதை எதிர்க்கிறார்கள். ஆங்காங்கு மாகாணம் கூட்டி இத்திட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள். ஆசிரியர்களும் அஞ்சுகிறார்கள். புதிய கல்வித் திட்டப்படி ஒரே வாத்தியார் 60 பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு வாத்தியார் 30 பிள்ளைகளுக்குத் தான் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும். ஒரே சமயத்தில் 60 பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பது நடக்காத காரியம். ஆதலால் உடனே இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை ஒழிக்கவேண்டும். ஏதோ செய்துவிட்டோம், அது சரியாக இருந்தாலும் தப்பாக இருந்தாலும் அதை நீடிக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை கூடாது. அது மிகவும் தப்பு. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மட்டும் இதை எதிர்க்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களே இதை எதிர்க்கிறார்கள். இவர்கள் யாரென்று ஒரு அகம்பாவம் இருக்கவே கூடாது. நாங்கள் தானே இவர்களை மந்திரிகளாக உட்காரவைத்தோம். இவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் ஒரு திட்டம் கூடாது என்று சொன்னால் அதை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமலிருப்பது பொறுத்தமற்ற காரியம்.

“இன்னும் அரசாங்கத்தார் செய்யவேண்டியது ‘Communal G.O.’-ஐ திரும்பவும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். ஜாதிப் பிரிவினை, ஜாதிப் பாகுபாடு இன்னும் ஒழிந்தபாடியில்லை. ஹரிஜனங்க ளிருக்கிறார்கள். முதலியாருக்கும் செட்டியாருக்கும் சண்டை, நாயக்கருக் கும் ரெட்டியாருக்கும் சண்டை, இந்த வித்தியாசமிருக்கும் வரை ‘Communal G.O.’ அவசியம் வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தை மாற்றியாவது நம் ராஜ்யத்துக்குமட்டும் ‘Communal G.O.’-ஐ அமுலுக்குக் கொண்டுவர எல்லோரும் பாடுபடவேண்டும். இந்த ‘Communal G.O.’ எடுப்பட்டுவிட்ட தால் அநேக தாழ்த்தப்பட்ட பிற்போக்கான பிராமணரல்லாதார் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அதை நீங்கள் உணரவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரி சபையில் 12 பேர்களில் 10 பேர்கள் பிராமணரல்லாதார். ஆகையால் இந்தக் காரியம் உங்கள் கையிலிருக்கிறது. கட்டாயமாக அவர்களுடைய நலனை நீங்கள் கருதி இந்த ‘Communal G.O.’-ஐ அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டாமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri T. Shanmugam]

[2nd March 1954]

“ திருச்சியில் ஒரு அநியாயம் நடந்திருக்கிறது. திருச்சியில் ஒரு Public Prosecutor தேவையாக யிருந்தது. ஒரு கட்டம் தாண்டிப்போய் தகுதியுடைய ஒருவரை நீக்கிவிட்டு, தகுதியற்றவரை Public Prosecutor ஆக நியமித்திருக்கிறார்கள். இதை நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும்.”

“DEPUTY SPEAKER:—The hon. Member's time is up.”

* SRI T. SHANMUGAM :—“ ஸ்ரீகைலை ஆனந்தம் ஒரு பெரிய வக்கீல். நூற்றுக்கு 75 கேஸ்கள் அவர்களுக்குத்தான் வருகிறது. அவருக்கு நல்ல Practice. அவரை ஆதரித்து ஒரு கலெக்டரின் செய்து சிபார்சை ரத்து செய்துவிட்டு ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜ் செய்த சிபார்சின்பேரில் ஸ்ரீ சீனு வாசியங்கார் என்ற ஒரு தகுதியற்றவருக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் போலும் கல்வி திட்டத்தைப் போலும் தெரியாமல் செய்துவிட்டால் அதைப்பற்றி பாதகமில்லை. ஆனால் விஷயத்தை மறுபடியும் ஆராய்ச்சி செய்து தகுதியுடைய பெரிய Practice உள்ள ஸ்ரீகைலை ஆனந்தரையே Public Prosecutor ஆக போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதற்குமேல் பேச எனக்கு அவகாசம் கொடுக்கப்படுவதால் இத்தோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

2-47
p.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMI IYYANGAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து சில எச்சரிக்கைகளைக் கொடுத்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்க ஆரம்பத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த வருஷத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சுபிட்ச நிலைமையினால் சர்க்காருக்கு நிம்மதியான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் பல வகைகளில் அவர்களுடைய நிதி நிலைமை செளகரியமாக இருக்கும் என்பதாக எதிர் பார்த்திருக்கும் என்ற அபிப்பிராயத்தையும் சொல்லி இருக்கிறார். பல இடங்களில் இந்த வருஷத்தில் மழை பெய்திருப்பது உண்மை என்றபோதிலும் பல அசெளகரியங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதையே பல மெம்பர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பயிர்கள் பாதிக்கும் அளவில் அசெளகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு ஏற்பட்டுள்ள பஞ்ச நிலைமையினால் ஜனங்கள் பயம் கொண்டு இந்த வருஷ ஆரம்பத்தில் மழை பெய்த சமயம் பின்னாடி மழை எமாற்றிவிடுமோ என்ற பயம் கொண்டு, சின்ன விதைகளைப் போட்டு சீக்கிரத்தில் விளைவுக்கு வரக்கூடிய உணவு தானியத்தை பயிரிட்டார்கள். அதாவது இராமனாபுரம் ஜில்லாவில் கேப்பை சாகுபடி செய்தார்கள். அந்த சாகுபடி குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று மாத காலத்தில் விளைவுக்கு வரக்கூடியது. முன்பு போல் மழை இல்லாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று ஏதாவது விளைவாட்டும் என்று ஒரு ஆசையின்பேரில் இந்த விதையை விதைத்தார்கள். அவர்கள் எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாக நல்ல மழை பெய்துவிட்டது. அதனால் முளைத்த பயிர் அழுதிப் போய்விட்டது. மறுபடியும் அவர்கள் அதை அழித்துவிட்டு நெல் விதைகள் வாங்கி மறுபடி சாகுபடி செய்ய வேண்டியதாகிவிட்டது. கேப்பைக்கு செலவிட பணம் கடன் வாங்கி செய்ததால் அவர்கள் கடனாளிகளாகிவிட்டார்கள். பிற்பாடு அந்தப் பயிரை அழித்து நெற்பயிர் சாகுபடி செய்ததில் பூச்சியின் உபாதை ஏற்பட்டு இப்பொழுது அவர்கள் தவிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் முன் பாக்கியை ஒரே மொத்தத்தில் வசூலிக்கவேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை போட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கண்டிப்பான உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் பயிர்களைக்கூட அறுவடை செய்யக்கூடாது. பாக்கியை கட்டிவிட்டுத்தான் அறுவடை செய்ய வேண்டும் என்பதாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இந்த நிர்ப்பந்தத்தின் மூலம் அவர்கள் பயிர்களை அறுவடை செய்து அந்த மகசூலை விற்பது பணத்தை சேகரிப்போம் என்பதற்கும் வழி இல்லை. இந்தக் கஷ்டத்தில் அவர்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள். இவைகளை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பாக்கிகளை நெரிவு சுளுவாக வசூலிக்கவேண்டும் என்று உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ரகசியமாக உத்தரவு போட்டாவது அவர்களை வசூலிக்கச் சொல்லவேண்டும். இதுதான் என்னுடைய முதல் கோரிக்கை.

2nd March 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Iyyangar]

“ அடுத்தபடியாக இப்பொழுது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சில சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக சில திட்டங்களை பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சில செளகரியங்கள் ஏற்படுவதற்காக ‘வான்’ கள் மூலமாக சரக்குகளை அனுப்பிவைத்து விற்பனை செய்வதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் கவர்ச்சிகரமாக இருந்த போதிலும் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரும்போது, அந்த ‘வான்’ கள் கிராமங்களுக்குப் போகும்போது அவைகள் பழுதாகலாம். கிராமங்களில் நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. ‘வான்’ கள் கெட்டுப்போகும். ‘வான்’ மத்தியில் கெட்டுப்போனால் சரக்கு அப்படியே நின்றுபோய்விடும். பல நாட்கள் அப்படியே நின்றுபோய் சரக்குகளுக்கு கெடுதல் ஏற்படும். நாம் எதிர் பார்த்த செளகரியம் அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஏற்படாது. ஆகையினால் இந்த ‘வான்’ திட்டத்திற்கு செலவிடப்படும் பணத்தை வேறு வகையில் இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு செலவு செய்தால் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஓரளவு செளகரியம் ஏற்படும். இந்த திட்டத்தைப்போல் வைத்ய வசதியும் இந்த வான்களை வைத்துக்கொண்டு செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலும் கைத்தறி நெசவு விஷயத்திற்கு ஏற்படும் கஷ்டம்தான் ஏற்படும். கிராமங்களுக்கு ‘வான்’ களில் மருந்துகளைக் கொண்டுபோய் வைத்திய வசதி செய்யலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகள் என்ற ‘வான்’ கள் மருந்துகளை சீசாக்களில் எடுத்துக்கொண்டு கிராமம் கிராமமாகப் போக வேண்டும் என்பது. இவ்விதம் கிராமங்களுக்கு மருந்துகளை சீசாக்களில் எடுத்துச் சென்றால் இந்தக் கண்ணாடி சீசாக்களை ஏற்றிச் செல்லும் ‘வான்’ கள் கரடு முறடான, மேடு பள்ளம் உள்ள ரோடுகளில் போக வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த மாதிரி ‘வான்’ களைக் கொண்டுபோனால் அவை மத்தியில் நின்று விடும். அங்கும் இல்லாமல் இங்கும் இல்லாமல் போய் மருந்துகள் எல்லாம் பழுதாய் போய்விடும். சீசாக்களும் உடைந்து போய்விடும். அவ்விதம் மத்தியில் நின்று போவதால் மருந்துகள் அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கும் அல்லது இங்குள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கும் உபயோகம் இல்லாமல் போகும். அதனால் இந்த ‘வான்’ களுக்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணத்தை எடுத்து அதிகப்படியாக மருந்துகள் வாங்கி ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு விநியோகம் செய்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும். இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ அடுத்தபடியாக ஒரு திட்டம் என்னுடைய ஜில்லாவிற்கு நெருங்கிய சம்பந்தம் உள்ளது. அது எங்கள் ஜில்லாவின் நீர்ப்பாசனத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட வைகை திட்டம். அது ஒரு பெரிய திட்டமாகும். இந்த மாதிரியான திட்டங்களின் அடிப்படையான நோக்கம் ஏற்கனவே மத்திய சர்க்காருக்கும் ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும் என்றால் குறைந்த செலவில் உடனடியாக நல்ல பலன் ஏற்படும் ரீதியில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை பார்த்து அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த வைகை திட்டத்தை அமைப்பதில் எந்தப் பிரதேசத்திற்கு உபயோகம் ஆகும்படி செய்தால் சுருங்கிய செலவில் உடனடியாக நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று அறிந்து அந்தப் பிரதேசத்திற்கு இது முக்கியமாக உபயோகப்படும்படியாக திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்பதுதான் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். அப்படியானால் வைகை திட்டத்தினால் கீழ் வைகை பாசனத்திற்கு அதாவது மாணாதுரை, சிவகங்கை தாலுகா, பரமக்குடி, ராமநாதபுரம் தாலுகா முதலிய இடங்களுக்கே பூர்ணமான உபயோகம் ஏற்படும்படியாக திட்டத்தை உருவாக்கினால்தான் குறிக்கோளுக்கிணங்க திட்டம் அமைத்ததாக ஆகும். மதுரைக்கும் கிழக்கே உள்ள வைகை பிரதேசங்களுக்கு பெரியாறு திட்டம் ஏற்படுவதற்கு முன் நிரந்தரமாக சுமார் 7, 8 மாதங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடைத்துக்கொண்டு அங்கு பஞ்ச நிலைமை என்பதே இல்லாமல் இருந்தது. இந்த பெரியாறு திட்டம் 40, 45 வருஷத்திற்கு முன் வந்த பிறகு, கீழ் வைகைப் பிரதேசங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் தடைபட்டு அது வேறு முகமாக திருப்பப்பட்டு, கீழ்வைகைப் பாசனப்பிரதேசத்தில் மர்மலாக நஞ்சையாக இருந்து வந்த

[Sri P. S. Krishnaswami Iyyangar] [2nd March 1954]

நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டுவிட்டன. பல கண்மாய்களுக்கு போதிய தண்ணீர் வராமல் கண்மாய்களுக்கு மராமத்து செய்யவேண்டிய அவசியம் நீங்கி கண்மாய்கள் மராமத்தாகாமல் தூர்ந்துபோய் இருக்கின்றன. அதனால் அடிக்கடி பஞ்ச நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதை நிவர்த்திக்க வைகை திட்டத்தின் கீழ் வைகைப் பாசன நிலங்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பது நியாயமான கோரிக்கை. அந்த பிராந்தியத்திற்கு பெரியாறு திட்டத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரியாறு திட்டத்தினால் கீழ் வைகைப் பாசனப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கு தீங்கிழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை கவனிப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரையும் நியமித்தார்கள். அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசரும் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். ராமனாதுபுரம், சிவகெங்கை ஜமீந்தாரி பிரதேசங்களுக்கு பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுக்கு, பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை பரிசீலனை பண்ணி ஒரு ரிப்போர்ட்டை அனுப்பும்படியாக ஸ்பெஷல் ஆபீசரை ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவிற்கு நியமித்தார்கள். அவர் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் இந்த மாதிரி எழுதி இருக்கிறார்—

‘In first reference No. 4/51, dated the 14th September 1951, the Special Officer, Ramanad district at Madurai, has submitted a report to the Secretary to Government, Development department, Madras.

“அந்த ரிப்போர்ட்டின் ஒரு பாகம் பின்வருமாறு—

‘The Ramanathapuram and Sivaganga zamindaris have between them at a modest computation about 1½ lakhs of acres of wet lands fed by the Vaigai either directly or indirectly. The numerous tanks and the extensive ayacut could not have come into being, if the Vaigai in its lower reaches had in those days the scanty supply it is receiving now. Development of Periyar irrigation through Vaigai in Madurai district has undoubtedly affected Ramanathapuram district to a very great extent. Very little of Vaigai supply is available now for this district except during flood season. This was not so before the development of Periyar irrigation system. The Periyar scheme was originally designed to irrigate only 43,800 acres of double crop lands and 87,400 acres of single crop lands. The present area is 193,869 acres. The large expansion has been going on at the expense of Ramanathapuram district. The diminution in the area of cultivation in a large number of tanks fed by Vaigai in Ramanathapuram district amply shows that Vaigai water has been diverted to Periyar area. The following are instances of outstanding fall in the ayacut :—

	Registered ayacut.	Actual cultivated area.
	ACS.	ACS.
இடைக்காட்டுர்	1,088	766
மடப்புரம்	980	540
கானூர்	2,000	1,200
கொந்தகை	2,000	1,600
நெட்டுர்	2,051	1,600
மாரநாடு	5,000	4,500
குட்டிக்குளம்	3,900	3,300

“This is the state of things in the lower Vaigai area.

“இதுதான் கீழ் வைகைப் பாசனத்தில் பெரியாறு திட்டம் ஏற்பட்ட பிறகு ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை. ஆகவே புது வகை திட்டத்தை கீழ் வைகை பிராந்தியத்திற்கே பயன்படும்படி அமைப்பது சர்க்காரின் முதற் கடமையாகும். இந்தத் திட்டத்திற்காகச் செலவிடப்படும் பணத்தையும் கீழ் வகை பிராந்தியத்தின் பெருவாரியான ரயத்துகளிடமிருந்து வசூலித்துவிடலாம். அவர்களும் கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த வைகைத் திட்டத்தை கீழ் வைகைப் பிரதேசத்திற்கு உபயோகமாகும்படி அமைத்தால் குறைந்தது ஒன்றை லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் இதனால் பாசன வசதி பெரும். பெரியாறு திட்டத்தின் மூலம் இருபதாயிரம் ஏக்கரா தான் பூர்ண பாசன

2nd March 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Iyyangar]

வசதி பெறுகிறதாம். அந்த இருபதாயிரம் ஏக்கராவுக்குப் போடும் அபிவிருத்தி வரியை கீழ் வைகைப் பாசன ஒன்றறை லட்சம் ஏக்கரா மக்களும் கஷ்டமில்லாமல் சுலபமாக கொடுக்க முன் வருவார்கள். அரசாங்கத்தாரும் சுலபமாக இந்தப் பணத்தை ரயத்துக்விட்டிருந்து வருவித்து விட முடியும். ஆகவே கீழ் வைகை பிரதேசத்திற்கு நன்மை அளிக்கும்படி இந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Deputy Speaker, while speaking on the Budget, I want to say a few words on the conduct of this Government with particular reference to Malabar. Sir, we do not claim any special consideration for Malabar at the hands of this Government. What we claim and what we expect of this Government is that they should do justice to all parts of the State, especially to the various linguistic areas in this State. Malabar has been grossly neglected not only by this administration, but also by those who were in charge of the administration of this State in the last quarter of a century or so. The present administration has been continuing the old policy. One of the main problems facing the country to-day is the problem of unemployment. But the problem of unemployment relating to Malabar has not so far been discussed on the floor of this Assembly. The largest single occupation of the people of Malabar, apart from agriculture, is the coir and fibre industry. About 4 lakhs of people are to-day employed in that industry. Not less than 4 lakhs of able-bodied men and women are employed in that industry in the Malabar district. Most of them are either partly or completely unemployed. It is true that the Hon. the Finance Minister has made a reference to this matter in his budget speech. He says, ‘There is some distress amongst the coir-workers in the coastal belt of the Malabar district, owing to the slump in that industry and alternative employment is being found for these people on road works.’ This is a tall claim made by the Hon. the Finance Minister. The Government have not found alternative employment for all these people in road works. Perhaps the Hon. Minister was referring to the road works which the Government started in the Nattika firka which is a famine-stricken area, where famine has been prevalent for the last one or two years. Repeated representations were made to the Government requesting them to take effective steps to relieve the distress of the people in that region. Nothing has been done by them. But, I wish to bring to the notice of the Government that the people in that part of the State have taken the initiative in the matter and have formed Relief Committees consisting of all parties, viz., the Communist, the Congress, the Muslim League and the Praja Socialist parties. All these parties have combined together and have done the best that they could do. I am glad to state on the floor of the House that about 20 roads have been constructed by the people on their own initiative. If the Government were to undertake the construction of these roads, I am sure they would have incurred more than one lakh of rupees. What the people are now expecting and what the Relief Committees are now expecting from the

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [2nd March 1954]

Government is the metalling of these roads. Of course, the Government have come forward to metal one or two roads out of the 20 roads. This is not sufficient. Again, the wages given by the Government are 8 annas for a male worker, 5 annas for a female worker and 2 annas for a child, whereas the Relief Committee from out of the funds collected from the distressed people themselves have been paying Re. 1 for a male worker, 10 annas for a female worker and 5 or 6 annas for a child. Now, the Government are paying only half of what the Relief Committee have been paying. I want the Government to provide these poor people with one meal a day or to increase their wages.

“ With regard to unemployment in the coir industry, there is slump in the industry not only in Malabar, but also in the State of Travancore-Cochin, where there are about 11 lakhs of coir workers. The slump in this industry and the Government's failure to tackle the situation is the main reason for the defeat of the Travancore-Cochin Ministry in the elections. Unless the Madras Government take proper steps to relieve unemployment in this industry and unless they take some effective steps to help the distressed people belonging to the coir and fibre industries of this State, this Government will also face a bigger defeat in the elections. Politically and otherwise, they will have to face a major defeat.

“ To-day, the Government are not taking any steps to tackle the peculiar problems of Malabar. For example, take the case of the price of coconuts, which is the main crop of Malabar. Coconut, arecanut, pepper and paddy are the four major agricultural produce of Malabar and of these, coconut is the main crop of Malabar. What is the price of coconuts to-day? The price of coconuts has come down and the Union Finance Minister while presenting the budget was saying that he has reduced the import duty on copra and coconut oil and he boasts of it, as if he has done it to reduce the cost of living in the country. I do not know to what extent he has been able to reduce the cost of living in the country by reducing the import duty on copra and coconut oil. The reduction of the import duty and the liberalization of the import of these things from Ceylon to our country will only benefit big capitalists in our country, viz., the Tatas and the Lever Brothers who are big soap-makers in the country and who want cheap oil to make big profits. It is in the interests of those people that the Central Government have reduced the import duty and have liberalized the import of these articles. My complaint is that our State Government have not made any representation to the Central Government to help the poor people of this State who are engaged in this industry. On the other hand even the much-hated Travancore-Cochin Ministry have made strong representations in the matter to the Central Government who have now set up a Coir Board, and have also given some subsidy to the coir industry. But I am sorry to state that the Madras Government have not done anything to help the industry in Malabar.

2nd March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

"The same is the case with regard to the prices of other things like arecanut, pepper and many other produce of Malabar to which my hon. Friend, Sri T. C. Narayanan Nambiar already made reference. All these things are being neglected. I do not say that this Government does these things deliberately. But this Government fails to understand the feelings of Malabar, the aspirations of the people of Malabar, the particular nature and conditions obtain in Malabar. That is why we people of Malabar are really **aspiring** for Aikya Kerala. Aikya Kerala State, we are sure, will really do something for the people of Kerala, for Malayalees, while this Government even fails to understand their aspirations, their wishes, and their desires. It is quite alien to this Government. Though one Minister from Malabar, the Law Minister, here he himself is incapable of doing anything for Malabar. Therefore, what we want is that this Government should take early steps so that Aikya Kerala and Samyuktha Karnataka will be formed soon. Let the Tamil-speaking area in the Travancore-Cochin State join the Tamil Nad finally and then let the State language also be Tamil here. I find that a non-official Resolution has been tabled to that effect. After Aikya Kerala and Samyuktha Karnataka are formed, you can rename this State as Tamil Nad and make Tamil as the official language."

3-10
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We are not standing in your way, and we do not want to stand in your way."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"The Chief Minister has said that for 10 years Malabar should remain with Madras State. Is it not against the wishes of the people of Malabar? (Interruption.) The Governor of Madras has also said that for ten years, Malabar should remain with this State. Our Law Minister was saying that even Travancore-Cochin State should merge with Madras State. What is the meaning of all these statements? They want to prevent the formation of Aikya Kerala and they want to prevent the realization of the aspirations of the people of Malabar."

"Regarding irrigation works, a provision of Rs. 94 lakhs has been made in the Budget. What the West Coast really wants is **small irrigation works**. There is the **Malampuzha project** and two more projects Mangalam and Valayar. These projects are in Palghat taluk. There are nine other taluks in Malabar. None of these has got any irrigation works. Small irrigation works will be beneficial to these taluks. The projects which are already there will benefit only a part of the taluk and not the whole taluk. So what Malabar mainly needs is small irrigation works everywhere. The two main problems that are oppressing the people there are drought and flood. Drought and flood go together, flood during rainy season and drought during the summer. There is enough rain. There is enough water. But all the water flows into the sea, as it is not stored up and as it is not utilized for irrigation purposes. The result is the people of Malabar are suffering from

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [2nd March 1954]

severe drought. Even to-day during question hour, the Hon. Minister for Revenue was pleased to state that some parts were affected. It will be so for ever and ever unless remedial measures are taken up. In this Budget, no provision is made for small irrigation works for Malabar to save the people from the above difficulties.

“ With regard to finding employment for the unemployed, I may say jaggery production can give occupation for many people of that area and about that my hon. Friend, Sri T. C. Narayanan Nambiar has spoken elaborately. I do not want to repeat it. But what I want to say is that even where the jaggery tappers are prepared to form themselves into a co-operative society, this Government instead of encouraging them, have not even sanctioned the formation of the society. For example, in Thrikaripur a year back, the jaggery tappers collected the share money, deposited the money in the Urban Bank and applied to the Government. I myself made representations to the Prohibition Minister and the Minister for Co-operation and the Registrar of Co-operative Societies about this matter. Still, that society has not been registered. This is not the only instance. This is only one among the many.

“ Again, Sir, lock-outs have become the normal thing in Malabar. The hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar referred to the many lock-outs. I want to say about the one that has occurred two weeks back in my own constituency. The Raja Beedi Factory employing 104 workers was locked out, not because the management is sustaining any loss; the management is making good profit, and is also paying income-tax to the Government. Still, they have locked out the factory and the Government have not taken any steps so far to re-open it. The management also refused to attend the Conciliation proceedings that was posted to the 11th of February last. Still the Government have not taken any action under the Industrial Disputes (Amendment) Act that was passed recently by the Government of India.”

DEPUTY SPEAKER:—“ The hon. Member's time is up.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“ One minute more, Sir. I want to say a word about Takkavi loans. Now there is a provision in the Rules framed by the Government that the agriculturist or the tenant should get the signature of the landlord. This provision prevents the tenants from getting the benefit of the loan. No landlord will put his signature to the application of his tenant unless the tenant makes some ‘Thirumal Kazhcha’ or presentation to the landlord. And, if there is ill-will between the landlord and the tenant, the landlord will not put his signature to the tenant's application. Therefore, all the tenants in Malabar are denied the benefit of the Takkavi Loan.

2nd March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

"I finish my speech with these words, because my time is over. Thank you, Sir."

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

* SRI V. K. PALANISAMI GOUNDAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதைச் சிறப்பாகத் தயாரித்திருக்கும் நமது நிதி மந்திரி அவர்களையும் பாராட்டுகின்றேன்.

3-17
p.m.

“மேலயாள ஜில்லாவிற்குப் பக்கத்திலுள்ளது என்னுடைய கோவில் பாணியம் தொகுதி. இந்த ராஜ்யத்தை இரண்டு மண்டலங்களாக அதாவது மேலயாளம் ஜில்லாவை தனி மண்டலமாகவும், மற்ற ஜில்லாக்களை ஒரே மண்டலமாகவும் உணவு தானியப் போக்குவரத்துக்காக சர்க்கார்பிரித்திருக்கிறார்கள். வருகிற தொல்லைகளெல்லாம் இதில்தான். இம்மாதிரியாக இரு மண்டலங்களாக இந்த ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி முன்னமேயே நான் சர்க்காருக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். நிதி மந்திரி அவர்களிடமும் நிறைய மகஜர்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு வந்த பிறகும் எனக்குப் பல கடிதங்களும், தந்திரனும் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. மேலயாளம் ஜில்லாவும் நம்முடைய ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாயினால் அதை ஒரு தனி மண்டலமாகப் பிரிக்கவேண்டியது இல்லையென்றே நான் நினைக்கிறேன். அந்த மேலயாளம் ஜில்லாவின் வழியாக திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு உணவு தானியங்கள் கட்டுப்பாடின்றி போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்த இடத்தில் ஒரு தடையை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் தடையைக் கணக்கிக்கும் அதிகாரிகள் நான்கைந்து மைல்களுக்கு எல்லையின் உட்புறமே வந்து கிராம மக்கள் தங்கள் சாப்பாட்டிற்காக வாங்கிக்கொண்டு செல்லும் தானியத்தைக் கூட எடுத்துச் செல்லாதவாறு மறித்து விடுகிறார்கள். சென்ற தைப்பொங்கலின்போது இம்மாதிரியான கெடுபிடி அதிகமாக இருந்ததால் மக்கள் பொங்கல் வைக்கக்கூட அரிசியில்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். இருந்தாலும் இந்தத் தடையையும் மீறி அரிசி வெளியே போய்க்கொண்டுதான் இருக்கின்றது. இந்தப் பக்கத்தில் பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் முதலில் அறுவடை ஆகிவிட்டால் தானியம் இங்கிருந்து பாலக்காட்டுக்கும், பாலக்காட்டில் அறுவடையாகிவிட்டால் தானியம் அங்கிருந்து எங்கள் பொள்ளாச்சித் தாலுகாவிற்கும் வந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. ஆகவே சரியான முறையில் நடக்காத ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்துக்கொள்வதை விட ரத்து செய்துவிடுவதே நன்றாக இருக்கும். ஜனங்களும் அப்பொழுது சர்க்கார் பேரில் குற்றம் சாட்டமாட்டார்கள். இன்றையதினம், ‘இந்தப் பாழாப்போன சர்க்கார் இந்தத் தடையை விதித்து எங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறதே. ஆனால் அரிசி போகாமல் இருக்கிறதா? ஏழை மக்களுக்குத்தான் இவர்கள் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள்?’ என்று சர்க்கார் பேரில் குற்றம் சாட்டி ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்காரின் கௌரவம் தான் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே இந்தத் தடையை எடுத்து விடவேண்டுமென்று நான்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் தாராபுரம், பல்லடம் போன்ற தாலுகாக்கள் மிகவும் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள். அங்கே சென்ற ஆண்டுகளில் கிஸ்தி வசூல் பண்ணவில்லை. இப்பொழுது அந்தப் பிரதேசங்களில் மழை கொஞ்சம் பெய்திருக்கிறது. அதனால் ஜனங்களுக்கும் கொஞ்சம் செளகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் மூன்று வருஷங்களாக வசூலிக்காமல் விட்ட கிஸ்திப் பணம் பூராவையும் ஒரேயடியாக வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது ஜனங்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மூன்று வருஷ கிஸ்தித் தொகையையும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து, மூன்று வருஷ தவணைகளில் அதை தற்போது

[Sri V. K. Palanisami Goundar]

[2nd March 1954]

கொடுக்கவேண்டிய கிஸ்தியோடு சேர்த்துக் கட்டவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஜனங்களும் கஷ்ட மில்லாமல் அந்தத் தொகையைக் கட்டிவிடுவார்கள். சர்க்காருக்கும் பணம் வசூலாவதோடு கூட நல்ல பெயரும் ஏற்படும்.”

(The Deputy Speaker, at this stage, occupied the Chair.)

3-22
p.m.

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா போர்டு தேர்தல் இப்பொழுது வரப்போகிறது. ஜில்லா போர்டுக்கு தேர்தலை நடத்துவதற்கு முன்பாக தாலுகா போர்டுகள் வரப்போகின்றனவா இல்லையா என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். தாலுகா போர்டுகள் வரப் போகின்றன என்று மந்திரிகள் தெரிவித்திருப்பது பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றன. தாலுகா போர்டுகள் வரும் பட்சத்தில் சின்னத் தொகுதிகளில் தேர்தலுக்கு நிற்கலாமே, என்று அங்கிருக்கக்கூடியவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தாலுகா போர்டு தேர்தல் என்றால் ஒரு பிரிக்காவிற்கு மூன்று அல்லது நான்கு தொகுதிகள் இருக்கும். ஆனால், ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் ஒரு பிரிக்காவிற்கு ஒரே ஒரு தொகுதிதான் இருக்கும். ஆகவே, அங்கிருக்கக்கூடிய மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்களென்றால், தாலுகா போர்டு வரப்போகிறதென்றால் சின்னத்தொகுதிகளிலேயே நிற்கலாமென்றும், எதற்காக பெரிய தொகுதியில் நிற்கவேண்டும் என்றும் நினைக்கிறார்கள்.

“ஆனால், சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் எப்படியிருக்கிறதென்றால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தமாக, அதாவது பஞ்சாயத்து போர்டு, தாலுகா போர்டு, ஜில்லா போர்டு, இவைகளின் நிலைமை எப்படி வைப்பதென்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி போடப்போவதாகத் தெரிகிறது. பல கமிட்டிகள் போட்டாய்விட்டன. சென்ற சர்க்காரால் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதில் என்னையும் ஒரு அங்கத்தினராக நியமித்திருந்தார்கள். இரண்டு வருஷம் பரிசீலனை செய்து ஒரு யாதாஸ்து (Report) சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த யாதாஸ்து இன்னும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதாகக்கூட தெரியவில்லை.

“சென்ற சர்க்காரால் போடப்பட்ட கமிட்டி எதற்காகப் போடப்பட்டது என்பதைப்பற்றியும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகள் எப்படி திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும் (Reorganization of District Boards) என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு மட்டும் அந்தக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது சர்க்கார் போட உத்தேசித்திருக்கும் கமிட்டியானது பஞ்சாயத்து போர்டு, தாலுகா போர்டு, ஜில்லா போர்டு ஆகிய இந்த ஸ்தல ஆட்சிகளையெல்லாம் எந்த முறையில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பொதுவான முறையில் யோசனை கூறவேண்டியிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அவ்விதமாக அந்தக் கமிட்டி போடப்படுவதும் சரிதான். முன்னே இருந்த கமிட்டி ஸ்தல ஸ்தாபனம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்வதற்காகப் போடப்படவில்லை. ஜில்லா போர்டுகளை எப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றிமட்டும் பரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால், அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவு சொல்லியிருக்கிறோம். புதுக்கமிட்டியை சீக்கிரம்போடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக்கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“கிராம வைத்தியத்திற்காக ‘மொபைல்’ வான்கள்’ ஏற்படுத்தப் போவதாக நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மொபைல் வான்கள் பல காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படன. ஜில்லா போர்டிலே சுகாதாரத்திற்காக ‘ஹெல்த் வான்’ இருந்தது. இப்பொழுது முதியோர் கல்விக்காக ஒரு ‘வான்’ போய்க்கொண்டிருக்கிறதையும் நான் பார்க்கிறேன்.

2nd March 1954] [Sri V. K. Palanisami Goundar]

“முதியோர் கல்வி நன்றாக நடக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்டால், அது சரியாக நடக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்குச் செலவு செய்யும் பணம் பிரயோஜனமில்லாமல் போகிறது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

“இந்த ‘மொபைல்’ வண்டிக்காக செலவு செய்யப்படும் பெட்ரோலும், இன்னும் அது சம்பந்தமான இதர செலவுகளையும் பார்த்தால் அதற்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணம் விரயம் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லா போர்டில் ஒரு ‘மொபைல் வான்’ வைத்திருந்தோம். ‘White elephant’ ஐப்போல அந்த ‘மொபைல் வான்’ பணத்தை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தது.

“ஆகவே, கிராம வைத்தியத்திற்காக ‘மொபைல் வான்’ வைத்து, கிராமங்களுக்குப் போவது என்பது முடியாத காரியம். இந்த வருஷம் வைத்துப்பார்த்தீர்களேயானால், வருஷக் கடைசியில் நான் சொன்ன முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கும். தவிர, பல கிராமங்களுக்கு இந்த வண்டிகள் செல்வதற்கு ரோடு வசதிகள் கிடையாது. ரோடு இல்லாத கிராமங்களுக்கு இந்த வண்டிகள் எப்படிப் போகமுடியும்? எப்படி அந்தக் கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்துகொடுக்கமுடியும்?

“கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதி சரிவர செய்து கொடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் சர்க்கார்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். முதலாவதாக, இப்பொழுது இருக்கிற எம்.பி.பி.எஸ். வைத்தியப் படிப்பு பெரிய படிப்பு என்ற மனப்பான்மையின் காரணமாக, அதைப் படித்தவர்கள் கிராமத்திற்கு வருவதில்லையென்று நன்றாகத் தெரிகிறது. 2, 3, வருஷம் வைத்தியப் படிப்பு படித்தவல்டு எஸ்.எம்.பி. என்று பட்டம் பெற்று வந்தார்கள். அந்தக் குறுகிய காலப் படிப்பை முந்திய சர்க்கார் நிறுத்தினார்கள். அதுதான் போகிறதென்றால், இந்த சர்க்கார் வந்தபிறகு ஆயுர்வேதப் படிப்பாகிய எஸ்.ஐ.எம். என்பதையும் எடுத்துவிட்டார்கள். இதை எடுத்தவுடனேயே பெரிய வைத்தியப் படிப்பு என்று சொல்லப்படும் எம்.பி.பி.எஸ். படித்த ஆசிரியர்கள் கிராமத்திற்கு வருவதில்லை. ஆகவே, இந்தக் குறுகிய காலப் படிப்பை மறுபடியும் ஆரம்பித்தாலொழிய கிராம வைத்தியம் ஒழுங்காக நடக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“எங்கள் தொகுதியிலே நீர்ப்பாசன விஷயமாக இரண்டொரு திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் கூட, ‘நமது ராஜ்யத்திலே தண்ணீர் வசதியும் குறைந்துபோய்விட்டது, பணமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே, பிரயோசனப் படுத்திக்கொள்வதற்கு தண்ணீரும் பணமும் இல்லாததால் புதிய திட்டங்களைப் போடுவது என்பது முடியாது’ என்ற முறையில் சொன்னார். ஆனால், நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து இரண்டு மூன்று பெரிய ஆறுகள் வருகின்றன. அந்தத் தண்ணீரை இந்தப்பக்கம் திருப்பிப் பாய்ச்சுவதற்கு வழி செய்தால், மதுரை ஜில்லாவிற்கும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவின் பெரும்பகுதிக்கும் பாயுமென்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்து நான் வருவதனால் எனக்கு அது தெரியும். நான் குறிப்பிட்ட ஆறுகளில் ஒன்று பரம்பக்குளம் என்று சொல்லப்படும். இன்னொரு ஆறும் இருக்கிறது. பல வருஷங்கள் யோசனை பண்ணியும், ஒரு முடிவுக்கு வராமல் இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இல்லாமற் போனாலும்கூட, அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்தத் திட்டங்களை சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் ஆனியாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதில் ஒரு தேக்கம் போட்டால் விவசாயத்திற்கு நன்றாகத் தண்ணீர் பாயும். இதை பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். நாலேந்து ஆண்டுகள் கடந்தும் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை. அந்தப் பரிசீலனையை உடனே முடித்து அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. K. Palanisami Goindar] [2nd March 1954]

“வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. வேலையில்லா திண்டாட்டம் கிராமங்களிலே எப்படி இருக்கிறதென்றால் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் அத்தனைபேரும் விவசாயம் செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாய காலத்தில் எல்லோருக்கும் வேலை இருக்கிறது. அதிகமாக கூட வேலை இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். விதைப்பு, களை, அறுவடை போன்ற வேலை அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. அந்தக் காலம் போக மற்ற காலங்களிலே ஜனங்களுக்கு வேலை கிடையாது. விவசாய சம்பந்தமான வேலை கிடைக்காத அந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படிச் செய்வதுதான் நிரந்தரமாக கிராம ஜனங்களின் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை போக்கக்கூடிய பரிகாரமாகும். அதைச் செய்வதென்பது சுலபமான காரியமல்ல. வேலையில்லாத அவர்கள் கஷ்டப்படுவதோடு கூட, அப்படி வேலையில்லாமல் சோம்பேறித்தனமாக அவர்கள் இருப்பதால் வீண் சண்டை சச்சரவுகளும், கட்சித் தகராறுகளும் கிராமத்திலே ஏற்படுகின்றன. உண்மையாகவே கிராம ஜனங்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டுமானால், விவசாய காலங்கள் போக மற்ற காலங்களிலே கிராமக் கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்து, அந்த ஜனங்களை அதில் ஈடுபடும்படிச் செய்வது அவசியம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதற்கான ஒரு நல்ல முறையை வகுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாய காலம் அல்லாத மற்றக் காலங்களிலே கிராமத்தார்கள் கைத்தொழிலில் ஈடுபடும்படியான ஒரு காரியத்தைச் செய்து வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த பட்ஜெட்டே நல்ல முறையிலே கொண்டுவந்ததற்கு மறுபடியும் நான் சர்க்கரைப் பாராட்டுகின்றேன்.”

3-30
p.m.

*SRI G. SAMIA KOORAYAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்ததற்காக நிதி மந்திரி அவர்களை, பாராட்டுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் 1 சில பெரிய நீர்ப்பாசனங்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்து இருப்பதுபற்றியும் மின்சாரத்தைக் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்து இருப்பதுபற்றியும் நான் பாராட்டுகிறேன். தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு இந்த வருஷம் விவசாயம் கூடியவரை செழிப்பாக நன்றாக விளைந்து நெல்லிலே குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் வாழ்க்கைக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மற்ற பொருள்கள் விலை இறங்கவில்லை. நெல் விலை மாதிரம் இறங்கியிருக்கிறது. ஜனங்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் வாங்கும் சக்தி வரவர குறைந்துகொண்டே போகிறது. தொழிலாளர்களிடையேயும் விவசாயிகளிடையேயும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வரவர அதிகரித்துக் கொண்டே போயிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி இல்லை. படித்த வகுப்பினர்களில்தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறதென்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ஆனால் லக்ஷக்கணக்கான விவசாய தொழிலாளர் பாமர மக்களிடையே இப்பொழுது வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் இதற்கு ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகக் காணோம். வேலை கொடுப்பதற்கு யாதொரு பரிகாரமும் தேடவில்லை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரிப்பதற்குக் காரணம் யந்திரத் தொழில் அதிகரித்து குடிசைத் தொழில் ஒழிந்ததனால்தான் தற்காலத்தில் அங்கங்கே அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கும் மற்ற வேலைகளுக்கும் ஜவுளி உற்பத்திக்கும் இயந்திர சக்தி அதிகமாக உபயோகப்படுகிறது. அதனால் பாமர மக்களிடையே இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது. இதைக் குறைப்பதற்கு இயந்திர சக்தியைக் குறைத்து சிறு தொழிலை அபிவிருத்தி செய்தாலொழிய இந்த ஏற்ற தாழ்வு குறை யாது. ஆகவே இந்த சிறு தொழில்களை ஆதரித்து அதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பொதுவாக கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி இப்பொழுது பட்ஜெட்டில் ஒருவிதமான நிவாரணம் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் புரண நிவாரணம் ஏற்படுவீடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுது இருக்

2nd March 1954] [Sri G. Samia Koorayar]

கும் முறையில் கைத்தறி ஜவுளிக்கு மேலும் மேலும் கஷ்டம் வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே இந்த கைத்தறித் தொழில் பரிபூரணமாக நிலைக்க செய்யவேண்டுமானால் கைராட்டையக் கைநூல் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுசெய்து அந்த ராட்டை நூலைக்கொண்டு கைத்தறி நெசவுக்கு பூரணமான ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைராட்டை நூல் அபிவிருத்தியானால்தான் கைத்தறி நெசவு நிலைக்கும். இதனால் நெசவாளிகளுக்கும் உதவி ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு விவசாயிக்கு விவசாய வேலையில்லாத காலத்தில் நூல் நூற்பது உப தொழிலாகவுமிருக்கும். விவசாயத்தில் அமோனியம் சல்பேட்டை உபயோகப்படுத்துகிறார்களே இதை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நிலத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நிலத்தின் உரம் பாழாகிறது. ரசாயன ஒரு பூசாரத்தைக் குறைப்பதாகவும் இருக்கிறது. நிலத்தின் உரத்தை அதிகரிப்பதற்கு இயற்கையான ஒரு மாடுச்சாணம். அதுதான் மிகவும் நல்லது. இது ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. குப்பைகூளம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சாணத்தை வரட்டி தட்டி அடுப்புக்கு உபயோகப்படுத்திவருகிறார்கள். எரிதரும்புக்கு ஏதாவது ஏற்பாடுசெய்து கொடுத்து இந்த சாணத்தைத்தான் சிறந்த உரமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமே தவிர அமோனியம் சல்பேட் அவ்வளவு நல்லதாகக் தோன்றவில்லை. ஆதலால் அமோனியம் சல்பேட் உரம்போடுவதில் சர்க்கார் ஊக்கமளிக்கக்கூடாது. தஞ்சையில் தலைமுறை தலைமுறையாக சாகுபடி செய்து கொண்டு வருவதால் அதன் விளைச்சல் ஒரே நிதானமாகத்தான் இருக்கும்* மற்ற இடங்களைப்போல விளைச்சல் போட்டியில் உயரவில்லை என்று எண்ணக்கூடாது.

“ பாசன வசதிகள் பொருத்தவரையில் தஞ்சை டெல்டாப் பகுதிகளில் பாசன வடிகால் வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசன திட்டத்தில் சிறுசிறு பாசன வசதிகளை அதிகமாகச் செய்துக் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது இந்த புதிய பாசனத் திட்டங்களினால் பழைய காலி டெல்டா பிரதேச திட்டத்துக்கு ஏதாவது ஆபத்து வருமோ என்று அஞ்சவேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படி பழைய டெல்டா பாசன வசதி பாதிக்கும்படி ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கால்நடை அபிவிருத்திப் பண்ணை தஞ்சை ஜூரின் சம்பம் உள்ள ஓரத்த நாட்டில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு தேவஸ்தானத்துக்கு சொந்தமான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்நிலங்களில் அரசாங்கம் கால்நடைப் பண்ணை காக ஏற்பாடு செய்தால் நல்லாயிருக்கும்.

“ மதுரையில் வைத்தியக் கல்லூரி கட்டுவதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் முன்னம் இருந்த வைத்திய பாடசாலை எப்போது விடது. முந்தி இருந்த கட்டடமும் அந்த இடத்திலேதான் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய எல்லா கட்டட வசதிகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆதலால் அந்த இடத்தில் ஒரு வைத்திய கல்லூரியை ஏற்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்புக்கு அவசியம் மனை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் தஞ்சைபோன்ற டெல்டா பிரதேசத்தில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சில இடங்களில் அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் மனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அவர்கள் தானம் செய்த இடம் இன்னும் குட்டிச் சுவராக கிடக்கிறது. இப்போது இருக்கிறவர்களை விட்டுவிட்டு வேறு நபரை குடியேற்றுவது சாத்தியமில்லை. ஆதலால் டெல்டாப் பிரதேசத்திலும் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிற இடத்திலேயே அவர்களுக்கு பட்டாசெய்து கொடுக்கவேண்டும் மேலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ரோடு இருக்கிறது அந்த ரோட்டிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் இடம்வரை ரோடுவசதிசெய்துதர வேண்டும். இதற்காக பிரமாதமாக செலவாகிவிடாது. அவர்களுக்கு ரோடு வசதி அவசியம் செய்துக்கொடுக்கவேண்டும். காலி டெல்டாவில் வெண்ணூறு டிவிஷன் வெட்டாது பாசன கிராமங்களில் ஏக்கருக்கு இவ்வளவு rusecs

[Sri G. Samia Koorayar] [2nd March 1954]

என்று தண்ணீரை விட்டும் தண்ணீர் போதவில்லை. ஆதலால் அதற்கு கலிங்கல் கட்டி பாசனவசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாயிருக்கும்.

“நிலச் சீர்திருத்த விஷயத்திலே tractor கள் போன்ற இயந்திர சாதனங்களை உபயோகித்து ஆட்கள் சக்தி உபயோகத்தைக் குறைக்க கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மட்பாளை வேலைசெய்யும் குயவர்கள் தொழில் விவசாயிகள் தொழில் தவிர மற்ற எல்லா வேலைகளும் இயந்திர சக்தியினால் நடத்தப்படுகிறது.

3-40
p.m.

“என் தொகுதியில் பயித்தஞ்சேரி என்று ஒரு இனம் கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்துக்கு உயர்ந்த கிஸ்தி போட்டிருப்பதாக நேற்று கூட ஒரு கடிதம் வந்தது. இந்த இடத்தில் பெண்ணையும் வெட்டாரும் பாய்கின்றன. காவேரி பாயுமிடத்தில் உள்ள கிஸ்தியை அங்கு போடாமல் பெண்ணை பாயுமிடத்தில் உள்ள கிஸ்திபடி போடவேண்டியதுதான் நியாயம். ஆகையால் இந்த அதிகபடி கிஸ்தி ரேட்டைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“காய்கறிகள் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படுவதுபோல் வாழை இலைக்கும் விற்பனைவரி போடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி தஞ்சாவூர் மார்க்கெட் சங்கத்திலிருந்து ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. வாழை இலையும் அழுகிப்போகக்கூடிய சமாலுதலால் அதுவும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவேண்டும். ஆகையால் வாழை இலையையும் இந்த ஜாதிதாவில் சேர்க்கும்படியாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நான் பொதுவாக இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கிறேனென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :— “கனம்

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன் வைத்திருக்கும் பட்ஜெட் திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அதிலும் முக்கியமாக இந்த மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்துக்காக இவ்வருஷம் 81 லக்ஷ ரூபாய் கொடுத்திருப்பதைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு என் சார்பாகவும் என் தொகுதியின் சார்பாகவும் பூரண சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டம் 1954-ம் வருஷத்துக்குள் முடிய வேண்டுமென்றிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதுதான் அதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் மிகவும் குறைந்த வேகத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் அநேக குறைபாடுகளிருக்கின்றன. பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மேட்டூர் கால்வாயை காவரியைக் கடந்து சேலம் ஜில்லாவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ‘ஸைபன்’ வைத்து சேலம் ஜில்லாவுக்குக்கொண்டு வருகிறார்கள். Engineering department உத்தியோகஸ்தர்கள் Level களைச் சரியாகப் பார்த்துச் சரியான முறையில் அளவு எடுக்காமல் ஒரு பாலத்தைக் கட்டினார்கள். ஜலப்பிரவாஹம் வந்தபோது பாலம் கீழே போய்விட்டது. Engineering department-ல் டெக்னிகல் அறிவு வாய்ந்தவர்களும் மிகத்தகுதி வாய்ந்த Retired engineer களும் இருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த இடத்தில் அலக்கியமான முறையில் பாலத்தைக்கட்டியதால் அது பிரவாஹத்தால் அடித்துக்கொண்டு போகும்படி நேரிட்டது. இந்தப் பாலத்தை மறுபடியும் 11 அடி உயரமாக உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது பட்ஜெட்டில் எந்த இடத்திலிருக்கிறது என்பதே தெரியவில்லை. சர்க்கார் கீழேயுள்ள டிபார்ட்மெண்டின் ‘ஓட்டை’யை முதலில் அடைத்தால்தான் நம் நாட்டில் கூடிய சீக்கிரம் அநேக சீர்திருத்தங்களைச் செய்யமுடியும். ஒரு திட்டத்தைப்போடவேண்டியது. அது சரியாக இல்லாவிட்டால் மறுபடியும் அதை மாற்றி Re-estimate போடவேண்டியது. இப்படிச் செய்துகொண்டேபோனால் கணிசமான வருமானமில்லை, பணமில்லையென்றால், எப்படியிருக்கும்? இருக்காதுதான். மந்திரிகளும், அவர்கள் கூட

2nd March 1954] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

இருக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகளும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் நேரில் போய் திட்டம் எப்படி நிறைவேற்றப்படுகிறது, பணம் எப்படி செலவழிக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

“ பட்ஜெட்டில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விபரங்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவாரியாக திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே காட்டுகின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு பாலத்துக்கும் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விபரம் தெரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

“ உதாரணமாக, மேட்டூர் Fisheries department-ஐ எடுத்துக்கொண்டால், மொத்த வருமானம் ரூபாய் 1,75,000. சில்லரை செலவு ரூபாய் 1,20,000. மொத்தம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிகர லாபம் ரூபாய் 50,000 தான். தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு இந்த Department-ஐக் கொடுத்து விட்டால், இதைவிட நல்ல லாபமிருக்கும். அல்லது மீன் பிடிப்பவர்கள் Co-operative சங்கங்கள் மூலம் இதை நடத்தினால் நன்மையாக இருக்கும். இதை ஏற்கனவே நான் நமது கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன். அவர்களும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டில் பார்த்தால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்கு நல்ல மீன் Research இலாகாவை வைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் கனம் மந்திரி அவர்களோடு கூட அதை நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். எந்த விதமான Research-ம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. முன்பு எத்தனை விதமான மீன்கள் இருந்தனவோ அவைகள்தான் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. புதியதாக ஒன்றும் Research செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்த Department-ஐ மீன் பிடிப்பவர்கள் Co-operative சங்கங்கள் மூலம் நடத்தினால் அதிகமான வருமானம் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நான் சென்ற வருஷம் சேலம் ஜில்லாவுக்கு ஒரு Industrial school வேண்டுமென்று சொன்னேன். G.O. No. 2139, Development, dated 20-4-1941 என்ற G.O.வில் சேலம் ஜில்லாவில் Industrial school க்காக ஒரு லக்ஷம் ரூபாய்க்கு estimate போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு திருநெல்வேலிக்கு 1951-ம் வருடத்தில் 40 ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு Scheme போட்டார்கள். North Presidency Division சர்க்கு மூன்று லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சேலத்தை அப்படியே விட்டுட்டார்கள். இதைப்பார்க்கும்பொழுது சேலம் ஜில்லாவில் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை சரியாக கவனித்துச் செய்வதில்லை என்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக ரூபாய் 500-க்கு மேற்பட்ட நிலவரி மீது சர்சார்ஜ் வசூலிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணவை 8 அணவாகவும், 8 அணவை 12 அணவாகவும்கூட அதிகமாக்கலாம். வருமானமில்லையென்றால் அதிக வரிகள் போட்டுத்தானாகவேண்டும். அதிக வரி போடாவிட்டால் எதையும் செய்யமுடியாது. ஆகையால் அவசியம் வரி போட்டுத் தானாகவேண்டும். இப்பொழுது சர்க்காரால் போடப்பட்டிருக்கும் - எல்லா வரிகளையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“ Local government scheme-க்காக ரூபாய் 1,30,000 சேலம் ஜில்லாவுக்கு ஒதுக்கினார்கள். அது சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில்தான் அங்கிருக்கும் கலெக்டர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதன் பிறகு ரூபாய் 2,30,000 பொது ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்து அந்த திட்டத்தை பூர்த்தி செய்வது என்பது முடியாத காரியம். ஆகையால் அந்தத்தொகை மூர்ச்ச மாதத்தில் Lapse ஆகாமல் மேலும் 4 மாத காலமாகவு கொடுத்து அந்த திட்டத்தை முடிக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [2nd March 1954]

“மேட்டர் வாய்க்கால் திட்டத்தை நாமக்கல்லுக்கு விஸ்தரிப்பதற்கு நல்ல Scope இருக்கிறது. நாமக்கல்லுக்கு இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப் பட்டால் இன்னும் அநேக ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கி்டும்.

“தொப்பையாறு Project-ஐ ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் அனேக தடவைகள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இதுவரையிலும் இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அடுத்த வருஷத்திலாவது தொப்பையாறு Project-ஐ ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3-50
p.m.

“ஆகவே அடுத்த வருஷமாவது தொப்பையாறு திட்டத்தை எடுத்துக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக்கொடுக்குமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இடைப்பாற்றை(?) எடுத்துக்கொண்டால் பூராவும் ஜலம்தான் இருக்கிறது. அங்கே பக்கத்தில் 9-வது மைலில் நல்ல ரிசர்வாயர் ஒன்றை சேலத்திற்குக் கொண்டுபோவதற்குக் கட்டி இருக்கிறார்கள். அங்கே இருந்து குடி தண்ணீர் வசதி உடனடியாகச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். குளத்தூர் வழியாக சேலத்திற்கு ஒரு ரோடு அமைத்துக்கொடுத்தால் செளகர்யமாக இருக்கும். இது ஏற்கெனவே 1949-ம் வருஷத்திலிருந்து திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அடுத்த வருஷப்பெட்டிலாவது எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம் முடித்துக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக இந்த வருஷம் 12 பாடசாலைகளை கட்ட ஏற்பாடு செய்து இருப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். தற்போது சேலம் ஜில்லாவில் 600 கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இந்த வருஷம் அதற்கு முதலிடம் கொடுத்து, குறைந்தது 400 கிராமங்களுக்கு பள்ளிக்கூட வசதி செய்து கொடுத்தால் செளகர்யமாக இருக்கும். அங்கே 11 சத விதிக் தான் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களைப் பார்க்கும்போது இந்த ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பதை கனம் கல்வி மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயக் காரியங்களை எடுத்துக்கொண்டால் முனிசிபாலிட்டிகளில் பொதுவாக சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் உரங்களை குழிகளில் நிரப்பவும், வீடுகள் கட்டுவதற்கும், மேடைகள் கட்டுவதற்கும், மேடைகள் போடுவதற்கும் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதிக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும் காலத்தில் உரங்களை இந்த புதை குழியில் கொண்டுபோய் கொடுவதற்கு அதாவது குழிகளை ரொம்புவதற்கும் மேடைகள் போடுவதற்கும் உபயோகப்படுத்தாமல் கிராமங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் முன்னேறும் அல்லவா என்பதை இங்கு யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். அதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டமானாலும் அந்த எருக்களை வீணாக்காமல் அதாவது குழிகளில் போடாமலும் மேடைகள் கட்டாமலும், தஞ்சை ஜில்லா போன்ற உரம் கிடைக்காத இடங்களுக்கு கொண்டு போய் குறைந்த விலையில் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் செளகர்யமாக இருக்கும். விவசாயி என்ற முறையில் இதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இங்கு இப்பொழுது அந்த எருக்களை வைத்துக்கொண்டு ரோடுகள் போடுவதற்கும் குழிகளை நிரப்புவதற்கும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதற்காக வேறு மண்ணைக்கொண்டு வந்து நிரப்பிவிட்டு அந்த உரத்தைக்கொண்டு போய் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அதை அவர்கள் நல்ல உரமாக உபயோகிப்பார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இப்பொழுது அதிக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்காக உணவு மான்யம் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்றால் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு அவகாசம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆகையால் நான் அதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறதன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். டைரெக்

2nd March 1954] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

பர் ஆப் அக்கிரகல்சர் அவர்கள் எழுதிய கருத்தை வைத்துக்கொண்டால் அந்த உழவு மணிக் கதிரை எடுத்து எண்ணிப் பார்த்தால் 275 மணிகள் இருந்தனவென்றும், 235 மணிகள் இருந்தனவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர் சொல்லி இருக்கின்ற இடங்களைப் பார்த்தால் அங்கு சத்துள்ள உரங்களை அதிகமாக போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதுபோல் அவ்வளவு பலன் கொடுக்கவே கொடுக்காது. அதை சர்க்கார்ப் பண்ணையிலேயே செய்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். சாதாரணமாக பண்ணைகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் 350 அல்லது 400 என்று இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த 275 அல்லது 235 என்று இருப்பதை அதிக அவ்வளவு விளைச்சல் என்று சொல்ல முடியாது. இதை சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு தனியாக ஒன்றும் செலவிட வேண்டியதில்லை. சர்க்காரிடமே அநேகம் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. இந்த திட்டத்தை அதுவது உழவு மாணிக்கத்தை சர்க்கார் பண்ணையில் போட்டுப் பார்த்தால் உண்மை நன்றாக விளங்கும். யாரோ ஒரு ஆபீசர் இதை எடுத்துச் சொல்வதை நம்புவது சரியில்லை. நான் ஒரு விவசாயி என்கின்ற முறையில் இதை வருத்தத்துடன் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். டைரெக்டர் ஆப் அக்கிரகல்சர் சொல்லுகிற இந்த முறையை தங்களுடைய இந்த பண்ணையில் இந்த வருஷமாவது உரத்தைப் போட்டுப் பார்த்து அவ்வளவு விளைச்சல் கொடுக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகருக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், சென்ற ஆண்டு ஓரளவு மழை சமாராக பெய்ததன் காரணமாக இந்த நாட்டில் உணவுபொருள்களின் விலை குறைந்து வருகின்றது, அது மிகவும் நல்ல அறிகுறி, அதனால் சர்க்காருடைய விற்பனை வரி குறைந்தாலும் அது நல்ல அறிகுறி தான் என்று குறிப்பிட்டார். சர்க்கார் தன்னுடைய வருமானம் குறைவதைப் பற்றி குறைப்படுகிறது. ஆனால் திடீரென்று உணவுபொருள்களின் விலை குறைவதால் சிறிய விவசாயிகள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் கருத்தில் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக விவசாயிகள் தங்களுடைய பண்ணைச் செலவுகளுக்கு வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க தாங்கள் உற்பத்திசெய்த உணவு பொருள்களை நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் உணவு பொருள்கள் அதிகமாக விற்கும் பொழுது பண்ணை செலவுகளையும் மற்ற செலவுகளையும் கடன் வாங்கி செலவு செய்தால் தாங்கள் உற்பத்திசெய்த பொருள்கள் அதிகமாக விற்கிற காரணத்தால் அதை விற்பனை தங்களுடைய கடன்களை தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தார்கள். இப்பொழுது திடீரென்று உணவு பொருள்களின் விலை குறைந்து விட்டதால் பல சிறிய விவசாயிகளெல்லாம் தங்களுடைய நிலங்களை கடன்காரர்களுக்கு விட்டு விடவேண்டிய அளவில் இருக்கிறார்கள். அதனால் சிறிய விவசாயிகள் இந்த விலைக் குறைவால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஆண்டு கடன் நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கப்போகிறது என்பது தெரியவில்லை. சாதாரணமாக தெரியும், கிராமங்களில் விவசாயிகள் கடன் வாங்குவது என்றால் பெரிய பணக்காரர்களிடம் கடன் வாங்குவது இல்லை. தனிப்பட்ட சமூகத்தில் பணம் இருக்கக்கூடியவர்களிடம் பணம் வாங்குவது இல்லை. மற்றொரு விவசாயியினிடம் தான் ஒரு விவசாயி கடன் வாங்குகிறான். அதனால் இந்த ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தும் அந்த விவசாயிக்கு சொன்கர்யம் ஏற்படவில்லை. சாதாரணமாக பக்கத்தில் கடன் வாங்கி இருந்தால் தன்னுடைய நிலைமையை எடுத்துக் கூறி ஒரு ஆறு மாதமாவது ஒரு வருஷமாவது காலம் தள்ளிக்கொடுக்க முன் வரலாம். அதனால் கொஞ்சம் சமாளித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கலாம். அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போனாலும் ஒரு பத்து ரூபாய் கட்டிவிட்டு ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம்

3-55
p.m.

[Sri M. P. Subramanyam] [2nd March 1954]

விண்ணப்பம் போட்டு வாய்தா வாங்கிக்கொள்ளாம். ஆனால் இப்பொழுது தாங்கள் சர்க்காரிடம் வாங்கிய கடனைக்கொடுப்பதற்கு முடியாமல் அதை ஒத்தி வைக்கவும் முடியாமல் கிராமங்களில் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன்களின் தொல்லைதான் அதிகம். இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சென்னை மாகாண சர்க்காரின் நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ்வரும் மேட்டூர் அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் பொருத்தவரையில் அவர்களுடைய கொள்கையானது எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. சாதாரணமாக இப்பொழுது பெரிய திட்டங்களை சென்னை மாகாணத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது லோயர் பவானி நீர் தேக்க திட்டம், மலபாரில் மலம் புழா திட்டம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இந்த ஆண்டு மதுரையிலும் ராமாத்தூரம் ஜில்லாக்களிலும் பல பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக கோயம்புத்தூர் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கவில்லை. சேலம் ஜில்லாவிற்கு எந்த விதமான திட்டமும் இல்லாததால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் நன்மை கிடையாது. அதோடு கூட இந்த ஆண்டு தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஜில்லா முழுதும் அமுலுக்கு வரப்போவதாக தெரிய வருகிறது என்றால் சர்க்காருடைய போக்கு ஒரு விதமாக இருக்கிறது. சர்க்காருடைய போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால் பணம் இருக்கும் ஒருவருக்கு உதவி செய்தால் மேலும் பணம் பெருக வசதி ஏற்படும். ஏழைகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் ஒன்றும் பயன் ஏற்படாது என்ற கொள்கையில் இருக்கிறார்கள். இந்த தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களின் கீழ் தஞ்சையில் அதிகம் உணவு உற்பத்தி ஏற்படும். அதற்காக அதிகம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

4 p.m. “இப்படியாக நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள தஞ்சை ஜில்லாபோன்ற பிரதேசங்களுக்கு சர்க்கார் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். இதனால் அந்தப் பிரதேச மக்கள் நல்ல உற்பத்தி செய்துமற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் உணவு தானியத்தை விநியோகிப்பார்கள் என்பது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட மற்ற ஜில்லா மக்கள் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் பிற்பட்டவர்களாகவே இருப்பதால் வாங்கும் சக்தி அவர்களிடம் கொஞ்சம் கூட இருக்காது என்றே நான் சொல்வேன். ஆகவே இந்தச் சர்க்கார் ஒரு பிரதேசத்தில் விவசாய தொழில் அபிவிருத்தி அடைவதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் போதே மற்றொரு பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கும் வேளை கிடைக்கத்தக்க வகையில் அந்தப் பிரதேசங்களில் வேறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். வளமுள்ள பூமியுள்ள பிரதேசங்களில் பல நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைக் அமுலுக்குக்கொண்டு வந்து விவசாயிகள் மேலும் மேலும் தரிசு பூமிகளையும் உற்சாகத்தோடு பயிரிடும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியம் தான். அதைப்போல மற்ற பகுதி மக்களுக்கும் பொருளாதாரத் துறையில் இந்தப் பிரதேசத்தவருக்குக் கீழ்ப்போகாமல் இருக்க தொழிற்சாலைகள், சுரங்க வேலைகள் போன்றவற்றை இந்தப் பிரதேசங்களிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டியதும் அவசியமானதாகும்.

“கைத்தறி நெசவாளர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக மில் துணிகளுக்கு செஸ் போட்டு அதை கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிதிக்கு அளித்தார்கள். நமது ராஜ்யத்திற்கு அந்த செஸ் நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. இந்தப் பணத்தைக்கொண்டு நம் மாகாணத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் தட்டு இல்லாமல் அளிப்பதற்காக ஒரு கூட்டுறவு நூல் நூற்கும் ஆலையை நிறுவப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவேயே நம் ராஜ்யத்தில் பல ஆலைகள் நூல் அதிக

2nd March 1954] [Sri M. P. Subramanyam]

மாக நூற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. மேலும் இந்த ஆலைகளின் மூலமே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய ரக நூலை உற்பத்தி செய்யும் படியாகவும் இந்தச் சர்க்காரால் ஏற்பாடு செய்யமுடியும். அதைவிட்டு விட்டு புதியதாக ஒரு நூல் நூற்கும் ஆலையைத் திறக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவசியமில்லாத ஒரு மில்லில் பத்து லட்சம் ரூபாயை முடக்கவேண்டிய அவசியம் என்னவென்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. இதுமாதிரியாக ஒரு ஆலையை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். மேலும், சேலத்திற்குப் பக்கத்தில் ஈரோடில் கைத்தறித்துணிகளைச் சத்தம் செய்யும் ஒரு இயந்திரசாலையை நிறுவப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவேயே ஈரோடில் இம் மாதிரியான தொழிற்சாலைகள் இரண்டு இருக்கின்றன. சென்னை மாகாணத்திலுள்ள 5 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நெசவாளர்களிலேயே பெரும் பாலானவர்கள், ஏன் ஒரு லட்சத்து 30 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட நெசவாளர்கள் சேலத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது தாங்க கள் நெய்யும் துணிகளை ஈரோடிற்கு எடுத்துச் சென்று சத்தம் செய்து திரும்பவும் எடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு அதிக செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்பொழுது புதியதாக நிறுவப்போகும் தொழிற் சாலையை சேலத்திலேயே ஏற்படுத்தினால் ரொம்பவும் நலமாக இருக்கு மென்று நான் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்க முன்வந்திருப்பது குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். சர்க்காரையும் இதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் எப்படிப்பட்ட உதவியை சர்க்கார் அவர்களுக்கு அளிக்க முன் வந்தாலும் கூட, உண்மையிலேயே நிரந்தரமான நிவாரணம் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டசபையில் முன்பு நாம் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானத்தை முழுவதும் அமுலுக்குக் கொண்டு வர மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டால் தான் முடியும் என்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நானும் பூர்ணமாக ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையிலே நமது ராஜ்ய சர்க்காரின் யோசனையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் அது எதனைக் காட்டுகிறது? நம் ராஜ்ய சர்க்காரை அவர்கள் மதிக்கவில்லையென்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் சொன்ன யோசனையை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளாது கையை விரித்து விட்டு போலவே, சென்னை சர்க்காரும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தங்கனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது எனச் சொல்லி கையை விரித்து விடுவார்களோ என்பது தான் எங்கள் பயம். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க மில் துணிகளின் மீது உபரி வரி போடுவது மாதிரம் போதாது. அண்மையில் நமது முதல் மந்திரி ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சொன்னதைப் போல பம்பாயிலிருந்து நம் ராஜ்யத்திற்கு வரும் மில் துணிகளுக்கும் தடை விதிக்கவேண்டியது அவசியம். அப்போது தான் இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் கைத்தறித் துணிக்கு நாம் நம் நாட்டிலாவது ஒரு பாதுகாப்புள்ள மார்க்கெட்டை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். ஆனால் நமது முதல் அமைச்சரின் இந்த யோசனைக்கும் இந்திய சர்க்கார் செலிசாய்க்கவில்லை. இதைப் பார்த்தாவது நமது ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு ஒரு தெளிவு ஏற்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். அதாவது எப்பொழுதுமே மத்திய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கத்தை மாற்றுவதாய் மனப்பான்மை கொண்டு அலட்சியமாக நடத்தி கொண்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியவரும். மத்திய அரசாங்கம் நமக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுகிறார்கள் என்றால் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து நிறைய அவர்களுக்கு வரிப் பணம் போவதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வசூலாகும் பணத்திற்குத் தக்க வகையில் கூட அவர்கள் திருப்பி எந்த விதமான நன்மையையும் நமக்குச் செய்வதில்லை. குறிப்பாக ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நம் நாட்டினுடைய எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்ப்பதற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஒரு சகலரோக நிவாரணியாக காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் பிரசாரம்

[Sri M. P. Subramanyam] [2nd March 1954]

செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்திய சர்க்கார் ஐந்தாண்டு திட்டத் திற்காக இரண்டாயிரத்து இருநூறு கோடி ரூபாய்களைச் செலவழிக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதில் நம் ராஜ்யத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை தொண்ணுத்திரண்டு கோடி ரூபாய்கள்தான். அதில் இப்பொழுது நாற்பத்தி ஐந்து கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுக்குள் நாற்பத்தேழு கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவில் பத்தில் ஒரு பங்கு மக் களைக் கொண்ட இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படும் இரண்டாயிரத்து, இருநூறு கோடி ரூபாய்களில் இரு பதில் ஒரு பங்கான தொண்ணுத்திரண்டு கோடி ரூபாய்கள் தான் செலவழிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நம்மை சரியான முறையில் இந்திய சர்க்கார் கௌரவத்தோடு நடத்தி வருவதாக எப்படிச் சொல்லமுடியுமென்று தான் நான் கேட்கின்றேன். டெல்லி அரசாங்கம் எப்பொழுதும் நம்மை மதிப்பதில்லையென்பதற்கு இன்னும் பல உதாரணங்களை நான் கொடுக்க முடியும். இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து அவர்கள் 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி வசூல் செய்து கொள்ளுகிறார்களே தவிர அதற்குத் தக்கபடி பதிலுக்கு எந்த விதமான உதவியையும் செய்வது கிடையாது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8 கோடி ரூபாய் திருப்பி தருகிறார்கள். ராஜ்யசர்க்கார் கடன் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டாலும், டெல்லிக்குப் போய் வந்தாலும் கூட நாம் கேட்பதில் பாதி கூட அவர்கள் கொடுத்ததே கிடையாது, என்பதும் கடந்த கால அனுபவத்தின் வாயிலாக நன்கு தெரியவரும். ஆகவே மத்திய சர்க்காரின் இந்த அலட்சிய போக்கைத் தவிர வேண்டுமென்று நான் நமது சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் ஈரோடு மின்சாரக் கம்பெனி ஒன்று இருக்கிறது. பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகளாக அது நடந்து வந்த போதிலும் கூட அவர்கள் மின்சார வசதியை கிராமப் புறங்களுக்கு விஸ்தரிக்காமல், முன்பு இருந்த கஸ்டமர்களுக்கே சப்ளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம், ‘ஏன் நீங்கள் கிராமங்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவில்லை’? யென்று கேட்டால் ‘சர்க்கார் எங்களுக்குப் போதுமான மின்சார விசை சப்ளை செய்வது கிடையாது’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து தர மறுக்கும் அந்தக் கம்பெனியை எடுத்து விடவேண்டும். அல்லது அந்தக் கம்பெனி மூலம் சேலத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமப்புறங்களுக்கும் மின்சார வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மின்சாரம் சப்ளை செய்யும் முறையில் அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இவர்கள் கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்காக மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தாலும் கூட இவர்கள் பெரும்பாலும் நகரங்களுக்கும், நகரங்களிலுள்ள சினிமாக்கொட்டைகளை, தொழிற்சாலைகள் இவைகளுக்குத்தான் அதிகமாக சப்ளை செய்கிறார்கள். இப்போது விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு இந்தத் திட்டத்திற்காக கடன் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. என்றாலும் கூட கடன் கொடுத்தால் முதல் சலுகை உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். லட்சக்கணக்கான மூலதனம் போட்டு நடத்தப்படும் தொழிற்சாலையில் தங்களுக்கென்றே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து கொள்ளும் இயந்திரத்தை வைத்துக் கொள்ளவும் முடியும். ஆனால் விவசாயிகளால் அப்படிச் செய்ய முடியாது. ஆகவே ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் ஓராண்டு, ஈராண்டு என்று கால தவணை கொடுத்து அதற்குள்ளாகவே அவர்கள் தங்கள் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தைத் தாங்களே தயாரித்துக் கொள்ளும் வகையில் ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி இப்பொழுது தொழிற்சாலைகளுக்கு சப்ளை செய்யப்படும் மின்சார சக்தியை எல்லாம் கிராமப்புறங்களுக்குத் திருப்பி விட்டால் விவசாயம் செய்வதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகையால் இனிமேல்

2nd March 1954] [Sri M. P. Subramanyam]

மின்சாரவிசை வினியோகத்தில் சர்க்கார் விவசாயத்திற்கு முதற் சலுகை அளித்து வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, except to make a few suggestions with reference to the several Budget proposals; which may be acceptable or may not be acceptable to the Government, I rise to support the Budget presented by the Hon. the Finance Minister. I also want to join in the chorus of praise and congratulations offered to the Hon. the Finance Minister on the fundamentally sound Budget that he has presented for the acceptance of this House. Taken as a whole, it seems to me, it is quite all right. I feel that for the first time after two years, the Hon. the Finance Minister has been responsive to public demands and has gone a long way to meet the demands from the public on the several phases of their lives and to satisfy and also to solve the several problems that beset them. Sir, after all, the essence of democracy is to listen to the voice of the people. I am glad there has been an attempt made by Government, as has been echoed by several hon. Members in this House, to placate the people and to attend to their wants. Sir, it was observed by some hon. Members that this is a deficit Budget and that the deficit ought to have been left uncovered. I also feel that the small deficit should have been left uncovered. After all, in these days when the Central Government has been taking a very bold line of action and is prepared to budget large sums of money by way of deficit financing and is prepared to meet it by inflationary measures too, the small budget deficit in these proposals could possibly have been left uncovered without making any proposals for fresh taxation however small, however easy of payment they may be. Bengal also has been having a deficit budget not only this year, but for the past two years and that State has not crashed for that reason. We also could have attempted to do likewise. But by way of abundant caution the Hon. the Finance Minister seems to have taken some measures to cover to some extent the deficit that he has envisaged in the budget proposals. I said that the budget proposals or the budget speech of the Hon. the Finance Minister is a thing which is responsive to public needs. I also said that there are measures proposed in the budget which go a long way to meet the demands of the public. The public wanted relief for the handloom weavers. The Hon. the Finance Minister has granted this relief in a positive way by trying to subsidize the handloom products from possible loss or from possible competition from the mills. He has also lifted the sales tax of one and a half pies in the rupee on handloom products. There is also a negative way in which the Hon. the Finance Minister has attempted to help the handloom weavers and that is by levying a cess of Re. 0-1-3 per yard on mill cloth.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The cess is per rupee and not per yard.”

[2nd March 1954]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ There may be some grievances expressed on this. There may be some hardship caused to the wholesalers or retailers. Whatever may be the hardship this is intended to reclaim the handloom weavers from their present condition. I believe it is but reasonable that the House should accept that proposal. If it is found that the cess proposed imposes a great hardship on the dealers of mill cloth, then the House may come forward with a proposal to reduce or do away with the cess and I believe the Hon. the Finance Minister will be reasonable to listen to such demands.

“ Sir, several small things have been done. One of such things is the proposal to set up a medical college at Madurai. I am sure the problem of students seeking admissions into the medical colleges will be solved to some extent by this. The period from April or May to July is a hectic period in the lives of students seeking admission into medical colleges. They go from one big man to another seeking help for admission to the medical college. Perhaps it is this plight of the students that made many of them feel aggrieved against the present Government. The existing institutions could not afford to take in all the youngsters seeking admission and admissions were refused to many promising young students. This caused a great heartburning among these students. The proposal to set up a medical college at Madurai will go a long way to solve this problem.

“ To solve the problem of rural medical relief, there is a proposal to introduce mobile medical vans as an experimental measure. There has been some opposition to this from hon. Members from this side as well as from the other side of the House. When this is sought to be tried as an experimental measure, it is but right that hon. Members of this House should support the scheme of that type. Somehow or other, at some stage or other we must solve this problem of rural medical relief and when an earnest attempt is being made by the Hon. the Finance Minister to solve this problem I do not see any reason why hon. Members should not support him. Some hon. Members said that the scheme will be a failure even now. If at all the scheme fails, I am sure it will not be due to any defect in the scheme itself, but it may perhaps be due to the personnel that are going to man the mobile units. Here I may refer to what the hon. Member Dr. Varadarajalu Naidu said about co-operative societies. He laid the blame on co-operative societies in South India have all failed. I would like to raise my voice of protest against this statement because co-operative societies have come to stay in the land. These societies are really a means to an end, the end being the welfare of the people. (Hear, hear.) If co-operative societies have been failures in some places, it is not due to any inherent defects in the Act or the defects in the department of Government but it is due to the personnel of the boards who manage these institutions or the factious feelings with which these institutions are worked in several rural areas and towns also. Exceptions do not make the rule and, therefore, if some institutions fail and do not work properly, we cannot condemn all

2nd March 1954] [Sri S. Panchaksharam]

the institutions as a whole. The Canadian Prime Minister on the eve of his departure from this country after a short visit to this country has paid his meed of praise for the way in which these institutions are working. So my submission is, the success of any scheme depends more on the personnel who are entrusted with the execution of the scheme than on the merits of the scheme itself.

“ Then, Sir, the Hon. the Finance Minister has not forgotten the big schemes under the Five-Year Plan. Schemes like Vaigai, Amaravathi and extension of electricity to rural areas have all been included in the budget. Though the grant set apart for the extension of electricity to rural areas is meagre, yet this is the forerunner for bigger things to come. So I feel the Hon. the Finance Minister has got to be praised for what all he has done. More than anything else, in order to solve the food problem in the State, in order to wipe out a great portion of our deficit in food, the whole district of Tanjore is sought to be brought under the National Extension Service Scheme. I am sure if the scheme drawn up by the Hon. Minister for Agriculture proves a success, two-thirds of our food deficit will be wiped out and our food problem will be solved in another year. Year after year Government have come to the aid of the agriculturists by granting them loans and advances for the purchase of several of their requirements. This year also the Hon. the Finance Minister has not forgotten them and he has provided in an ample measure for granting this aid to agriculturists. He has not also forgotten small requests made by Government servants of Ranipet, Ariyalur and Cheranmahadevi. Provision has been made in the budget for the grant of house rent allowance to these Government servants. I am thankful to him for all these.

“ Sir, there are certain taxation measures envisaged in the budget proposals. One such measure is the land revenue surcharge. It is not a new thing at all. The proposal was put forward long ago and a Bill was placed in our hands two years ago when we met here for the first time. When it was first put in our hands every one of us felt that it was going to be oppressive and we thought we ought not to support a measure of that kind. To-day that oppression or the feeling of oppression has been taken away because on the former occasion every cultivator was sought to be taxed at an enhanced rate but to-day a planned and calculated measure of taxation is sought to be introduced by the Hon. the Finance Minister which would affect only about 3 or 4 thousand people. Under the present proposals, only big landlords will be affected and the extent to which they will be affected will not be much, if we take into consideration the fact that these landlords have earned more than their normal share during the past three or four years of the post-war period. It is right and proper that they should contribute some money to the State Exchequer. I am glad this measure of taxation is a compromise between the old surcharge Bill and also the harassment that is likely to be caused to the people by the imposition of an agricultural income tax.”

[Sri S. Panchaksharam] [2nd March 1954]

4-20
p.m.

" The tax on plantations has been condemned by the Raja of Chettinad. The hon. Member, Sri L. C. Pais, also wholeheartedly condemned the measure. I am not able to understand the reason why they oppose such a measure. If they, by themselves and along with other vested interests, are going to convince the Hon. the Finance Minister of the injustice that is likely to be caused by such a taxation measure, I have no objection to the Hon. the Finance Minister withdrawing this proposal.

" There is a proposal for rationalizing the Court Fees Act. It is a piece of legislation which has been on the Statute Book for over three or four decades without being affected by the changing circumstances in the body politic. There are several anomalies in it. In regard to this fiscal piece of legislation where there are often conflicts between the State and the subject, several conflicting decisions have been given by the High Court. Previously, till some ten year ago, the attitude of the Judges had been to interpret the Act in favour of the subject as it ought to be in matters relating to fiscal enactments. Latterly, there has been a tendency to interpret the Act in favour of the Government. On account of this unfortunate feature, the litigants have been put to very great hardship because when once a decision has been made by a trial Court, there is no other remedy except to go to the High Court by way of revision. As this entails a lot of inconvenience, many people do not seek relief by taking the disputed point to the High Court. It has, therefore, become very necessary not only to re-enact the Court Fees Act by rationalizing the whole thing but also, at the same time, to put an end to the several anomalies that have crept into the Act. It is not with a view to get more money through the new enactment but with a view to see that these anomalies and difficulties are removed that such a piece of legislation ought to be put before this House for acceptance.

" There is another proposal which has been put forward, namely, the proposal to levy a sales tax of half an anna in addition to the quarter anna which already exists on silver and goldwares and also on precious and imitation stones. I would like to remind the Hon. the Minister for Finance that there is a small fallacy in the argument that he has advanced or in the idea that he has put forward. He says 'It is now proposed to include gold and silverwares and precious and imitation stones in this list and to tax them higher at one point.' I would submit that even as it is on this day gold and silverwares and precious and imitation stones are taxed only at one point. There is no question of these articles changing hands from one merchant to another. There are no wholesale dealers and there are no retail dealers. There is only one dealer who is the wholesaler as well as the retailer. Therefore, even as envisaged at present, the three pies rate of sales tax on these gold and silverwares is levied at one point only. I just want to remind the Hon. the Minister for Finance that his proposal appears as though he is attempting to levy this tax at one point at a higher rate instead of collecting

2nd March 1954] [Sri S. Panchaksharam]

the same at two or three different points. Even with this present rate of taxation at three pies, there is room for evasion. It is the practice everywhere—I think hon. Members in this House and also the Hon. the Minister for Finance are aware of the fact—that when a jeweller makes a sale he does not prepare his bill as if he has sold the finished jewel to the purchaser. Actually, the jeweller puts down the value of bullion contained in the jewel as having been provided by the customer and he adds on to it making charges as though he has only manufactured the jewel. It is only on this making charges, that is, manufacturing charges that he collects the sales tax. This is the way in which in every place the present sales tax is sought to be very cleverly evaded. If this is so, even in the case of the present tax of three pies, what will happen when the tax is raised to nine pies? The evasion will be more. Another feature is that this tax is sought to be collected not from the merchant but has to be paid only by the purchaser. With all these possibilities of evasion in every-day practice, why should the Hon. the Minister for Finance think of raising this tax? If he wants more money he should think of some other method of tackling the problem, by collecting the money from the jewellers. I will give an example for the information of the House. Suppose a person purchases a jewel weighing about 10 sovereigns. Even at the present rate of Rs. 58 he will have to pay Rs. 580. The making charges perhaps come to Rs. 20 and the cost may come to Rs. 600 in all. At the present rate of 3 pies, the purchaser will have to pay Rs. 9-6-0. If six pies more are added, the sales tax comes to nine pies in the rupee and the purchaser will have to pay Rs. 28-2-0 while at present he does not pay even Rs. 9-6-0 but pays sales tax only on Rs. 20 representing coolie charges. The purchaser will not be willing to pay anything more, much less the enhanced sum of Rs. 28-2-0. There will not only be room for evasion but it will also at the same time give room for a lot of endless complaints against the collecting machinery. There will also be room for harassment on the part of the officials who are in charge of collection because the jewellers are all rich people and the officials will have many opportunities for harassing them for several reasons. This kind of taxation which will give room for so much of oppression and so much of harassment must be reconsidered before it is put into effect.

“ Sir, in regard to the Budget proposals, I want to make one or two representations in general. One of them is in regard to the working of the Electricity department. It is with very great reluctance that I am speaking on this subject, because I am not expected to know much of the working of this department. But, still on certain enquiries and from information that has been put into my ears, I am putting forward these complaints with the view that the Government would look into the matter and see whether things are all right with the working of the Electricity department. I am told that the working of this department is mysterious and that there is no proper control or check over its work or its

[Sri S. Panchaksharam] [2nd March 1954]

activities. The administration seems to be top-heavy and in spite of the separation of the Andhra State, there does not seem to be any reduction in the superior or inferior cadres. We are not able to understand how the moneys are being spent on establishment and operational and constructional charges. The departmental execution of works causes considerable delay, wastage and over-expenditure. There does not appear to be any co-ordination between the several stores establishments in the State and orders for materials appear to be placed and purchases made without finding out the necessity for such orders. As I said the working of this department does not appear to be understandable and a probe into it is what is required. This is a department whose activities are expanding from year to year and where Government expect a reasonable dividend on their investments. It is, therefore, really necessary that the Government should be vigilant and scrutinise its activities with greater care."

4.30
p.m.

"Under the Budget proposals, the sale of perishables like meat, fish, vegetables, fruits and eggs have been exempted from sales tax. Perhaps, by inadvertence or forgetfulness the Hon. Finance Minister has not put in 'flowers' in the list. I hope he will respond to the representations made in this connexion by the Flower Merchants' Association.

"For relief of distress of agriculturists in North Arcot district, certain measures by way of permanent relief have got to be undertaken under the Five-Year Plan. They are extension of electric supply, deepening of wells, tanks, etc., and starting river pumping schemes. By adopting these measures, the problem of unemployment in that district can be solved to some extent. At the same time the Government also have to undertake certain temporary measures as a part of the Grow More Food drive. The Hon. Revenue Minister who comes from the district of North Arcot is alive to the problems of that district. I am so sorry that his being a native of that district only serves as a handicap to the people of that district and it will be better if he exchanges places with the Hon. Finance Minister so that we may put forward schemes in favour of North Arcot district more effectively.

"Sir, pest-affected areas in that district are plentiful. Almost in the entire district the crops have been affected by pests, and the problem has become so acute that the people require immediate relief. The Revenue authorities do not give the agriculturists, whose crops have been affected by pests, any relief. If they have 'put the sickle on the crops' they will not be granted any remission. Wherever crops have been affected by pests, the agriculturists in those areas must get relief irrespective of the fact whether those areas lie in Chingleput district or Salem district or North Arcot district.

"The agriculturists of North Arcot district suffer from another harassment also. Three years' arrears of land revenue are sought to be collected from agriculturists in certain places of that district.

2nd March 1954] [Sri S. Panchaksharam]

I have been telling the Government that "loans due to Government" should also be treated as 'agricultural indebtedness'. The Revenue authorities are trying to collect three years' arrears at one stretch. Unless the period for repayment of these loans is extended, the lot of the agriculturists cannot be bettered. Therefore the Government must pass orders extending the period for repayment of loans advanced by them to the agriculturists.

"There is one other matter to which I wish to refer before I close. In the past, well subsidies had been granted to agriculturists. In some places, these subsidies have been usefully employed and in some places, the amounts that have been granted as well subsidies have been grossly inadequate for the purposes for which they have been sanctioned. Sir, these loans were advanced about five years ago. Coercive processes are now being taken not because the wells have not been sunk but because the wells have not been sunk within the time allotted for it. In some cases, action is being taken because the depth of the well sunk is short by one or two feet, and notices are being served to show cause why the amount of subsidy which had been advanced by the Government should not be recovered for infringement of the conditions of the loans advanced by the Government. I hope the Government will look into this matter and afford relief to agriculturists."

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this is the fourth Budget session we are having after the last general elections.

"I find in the Budget introduced by our Hon. Finance Minister that there has been absolutely no change either in the structure of the Budget or in the policies of the Government involved in the proposals of the Budget . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Or in the personnel!"

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"The Hon. Minister for Finance says that there has been no change in the personnel of the Ministry too. Yes, the same old Congress Party which had suffered a serious set-back during the last general elections is in charge of our Government here. The results of the general elections in the Travancore-Cochin State, where from the Congress President, Pandit Jawaharlal Nehru, down to Sri S. K. Patil from Bombay and where also our Hon. Chief Minister carried on propaganda for the Congress Party, must be an eye-opener to the Congress Government here. The Congress Party in that State has been routed in the elections, because the Congress Government in that State introduced a budget similar to the one now presented to us and similar to the budgets presented by the British Government in the years past. As a matter of fact, I can now itself table cut motions for the next year's Budget because I know there is not going to be any change in the Budget proposals to be introduced next year."

[Sri S. S. Kolkebail]

[2nd March 1954]

“ As hon. Members are all aware, there was a partition of the old composite State of Madras on 1st October 1953. As a result of that partition, the present State of Madras is left only with 14 districts. In spite of the reduction in size of the State from 25 districts to 14 districts, the expenditure has not gone down. The Head of the State—the Governor—after the partition of the old composite State is now the head of 14 instead of 25 districts and it is but natural that his pay as well as the pay of his staff and everything else should have been reduced accordingly. This is an ordinary principle of finance and for implementing that, no law is required. The Governor was drawing a salary of Rs. 5,500 when he was the head of 25 districts and there is no meaning in paying him now the same salary when he is the head of 14 districts or spending Rs. 6.5 lakhs on him and his staff as was used to be done before.

“ With regard to our Ministers also, after the formation of the Andhra State, by a simple process of calculation we should have $7\frac{1}{2}$ Ministers, i.e., seven men Ministers and one Lady Minister. (Interruption.) In the English language, a lady is called ‘ better-half ’ of man. Now, Sir, we are having 12 Ministers. With regard to the expenditure to be incurred on these Ministers, it has been shown in the Budget as Rs. 4½ lakhs. This is not a correct figure which they have anticipated. As a result of increase in the strength of the Ministry, the expenditure of the State on the Ministry and their staff is not at all coming down. We have got only 14 districts now. When we had 25 districts, we were having 14 Ministers. Even though the number of districts in our State has been reduced to 14, still we are having 12 Ministers. From this, hon. Members can imagine whether the present Government are administering the State properly. Let us take up the Secretariat. We find the Chief Secretary drawing the same old pay as he was drawing during the pre-partition days. The Inspector-General of Police as also his other subordinates are drawing the same old pay as they were drawing before although they have to administer only 14 districts now. The Government have not bestowed any attention on these matters. Our expenditure on the higher cadres of officers has not at all decreased though the area of the State has been reduced from 25 to 14 districts. It is impossible for the people to have any faith in this Government, which is administering our State in this manner. It is better that we have another general elections here also to see what the general electorate has to say in the matter.

“ There is in the Governor's Speech a reference made about minorities living in certain border areas of Chittoor district. It has been stated by the Governor that ‘ peace and harmony can be maintained on either side only if educational and other amenities justly due to minorities are respected ’. I should like to know what is the policy of the Government with regard to the minorities—the Kannadigas, the Malayalees—living in this State? For the last two years, we have been requesting in this Assembly through the

2nd March 1954] [Sri S. S. Kolkebail]

Speaker, Deputy Speaker and the Government that steps must be taken for translation of the speeches made in the regional languages so that all Members may understand the speeches made.

4-40
p.m.

"No such attempt has been made. What do we find in the official reports supplied to us? Three-fourths of it contain Tamil speeches. With our elementary knowledge of Tamil we can only read those speeches with some difficulty. But the language spoken on the floor of the House is pure literary Tamil which it is impossible for us to understand. Therefore, of what use is the official report to us when we are not supplied with a translation of those speeches? Our requests had been negatived. That is the kind of treatment meted out to the request of hon. Members of this House. This is the treatment which this Government are giving to the minorities in this State.

"In the whole of the West Coast, we do not have any vocational institution like an Engineering College or Medical College. Our area has been completely neglected by the Government. Recently, due to the efforts of one Dr. T. M. A. Pai, it has been possible for us to start a Medical College at Udipi. Of course, to a large extent we had been helped by public subscriptions. But did this Government afford any help to us? The answer is a blank 'No.' Not a pie was given to us. Of course, the Hon. Ministers of this Government, almost all of them, came to Udipi and saw the magnificent structure which was being raised. They saw the palatial structure that was being raised. They saw the laboratory and other equipments. Did they give us any assurance of Government's help? The answer is again a blank 'No.' In spite of repeated representations we had not been given any financial help. What did the University say? This great University even refused to give us recognition."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"You did not apply for it."

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"What is the use of applying for recognition when we know full well that we will only have a refusal? (Laughter.) Even our small request for a translation of Trial speeches was not paid any heed to. When such is the case, how can we have any trust in you? That is why we applied for the Karnatak University and got its recognition of the college.

"What about irrigation schemes for South Kanara district? There had been no useful irrigation scheme for South Kanara for centuries. The Government have not spent even a single pie so far on any useful irrigation project in South Kanara district. We had one minor irrigation scheme in 1951 but even that was stopped in 1952. I do not know the reason why it was stopped.

"I am not one of those who stand for division of our States on a linguistic basis. Let it be made clear. I am one who stands for the oneness of India. Especially in the state of affairs

[Sri S. S. Kolkebail]

[2nd March 1954]

obtaining in the world to-day, it is absolutely necessary for us to maintain our unity. But let it be realised at the same time that it is of paramount importance that the claims of the minorities in any State should be taken proper care of. But what is the treatment meted out to the Kannadigas, who form a minority here? Of course the Congress Members hailing from South Kanara have given expression to their views on Prohibition and the unemployment caused by it. One or two of them have pointed out openly in the House to-day that Prohibition has been a complete failure in our State. But most of them, I mean, the Congress Members, are afraid due to their party discipline to give expression to their views openly. I know full well that a majority of them hold to the view that Prohibition has been a complete failure in our State."

SRI T. ANANTHA PAI :—" On a point of order, Sir."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" No point of order at all, Sir."
(Laughter.)

DEPUTY SPEAKER :—" Let us hear the point of order raised."

SRI T. ANANTHA PAI :—" The members of the Congress Party hailing from South Kanara are quite capable of taking care of themselves as well as the welfare of the people they represent. Allegations of the sort made against us is a matter on which I wish to enter my protest. I protest against the allegation of the hon. Member saying that we, members of the Congress Party, hailing from South Kanara are not able to give expression to our views freely, for fear of infringement of party discipline. No doubt we have our party discipline. It is good to maintain discipline. But to remark that we are afraid to give expression to our views is a thing on which I wish to enter my protest."

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—" There is absolutely no point of order involved in what the hon. Member has said. (Laughter.)

"I think I am correct when I say that a majority of the Congress members are against Prohibition but that they are not able, for fear of party discipline, for fear of party whip, to give expression to their views openly in this House. Why I say this is because whenever they converse with us in the open, in the dining hall or at some other open place, they say 'Prohibition is complete failure. We do admit that.' (Laughter.) When such is the case, how can we say that the whole Congress Party is unanimous in claiming that Prohibition has been a success? What did the Congress party members hailing from South Kanara do with regard to the translation of speeches in Tamil? They were Kannadigas. But for fear of party discipline, I think they would not have kept quiet."

DEPUTY SPEAKER :—" How can the hon. member blame the party for it?"

2nd March 1954]

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—" We are in a minority. The Congress is governing us. They do not pay heed to our requests. Therefore I think I can blame the party in power. (Cheers.) I think I have a right to criticise them, especially when they do not care for us. What is the treatment meted out to the Malayalees, who are also in a minority in this State? Their lot is no better than ours. We had for the whole of Malabar one Nurses' Training Centre. For your information, Mr. Deputy Speaker, I may tell you that nurses from Malabar are the best of the lot in that profession. But what did the Government do? They closed down even that one centre. Interpellations were put to the Hon. Minister for Health in regard to that. But what is the use of putting interpellations when the Government do not care for the welfare of minorities? They do not respect our wishes. I am not concerned with the treatment of minorities in Andhra. First of all we should treat our minorities in a dignified manner. Of course Mr. Vinayakam had spoken about the treatment of the Tamils, who form a minority in the State of Andhra. 'Charity begins at home'. The Government should realize that principle. They must first of all treat us well. Then they can fight with the other Government for the fair treatment of Tamilians. I do plead for the fair treatment of minorities, viz., the Tamils in Andhra. But that does not mean that we, Kannadigas, should not at all be cared for.

" Of course newspapers have complained that the general tone of Budget discussion has gone down. It is because we, hon. Members of this House, feel that there is no use of our expecting any more because Government would not respect our wishes and so we naturally think that no useful purpose would be served by our repeating again and again our grievances. We have had our experiences. We wasted all our breath during the last Budget discussions in expressing our grievances. But what was done to redress our grievances? Nothing. When that is the state of affairs, what is the use of our going on repeating and repeating what we said previously. Surely we cannot be complained against for it. If we do not offer constructive criticisms it is because of a feeling of frustration that it would be no use expecting the Government to respect our wishes any more. For instance taking Prohibition we know full well that it has been a failure. The Congress Members refuse to express it on the floor of the House because of the party discipline."

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—" On a point of order, Sir. The hon. Member is saying that Prohibition had been a complete failure because he imagines that a majority of us are having the same view but because of party discipline, the Congress Members have been silent in that regard. Silence does not mean approval. I protest against the casting of aspersions against us by the hon. Member."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I am not casting aspersions against any particular hon. Member. On the other hand, I have

[Sri S. S. Kolkebaill]

[2nd March 1954]

got respect for you people (laughter). But I am not going to withdraw what I had said previously, viz., that the Congress Members know full well that Prohibition had been a failure. They had expressed it in clear language outside.—In the dining hall, in the open space outside, they say so. But they fear to say so in open House before the Hon. Sri C. Rajagopalachari or the Hon. Sri C. Subramaniam.” (Cheers.)

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ Is the hon. Member saying that Prohibition has been a failure from his own personal experience? Or is he expressing public opinion? ”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Perhaps the hon. Member is imagining I am a drunkard. (Laughter.) I may tell him that it is seven years since I left off drinking on the advice of my doctor.” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ He himself has proved that Prohibition has been a success, Sir.” (Laughter.)

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Whatever comments I have got to make in respect of the several demands, I shall reserve when the Demands come up for discussion before the House. Suffice it for me to say that this Budget is without any imagination, without any plan. I consider it, therefore, to be of no use for the betterment of the lot of the poor people of this State.”

III.—THAKKAR BABA VIDYALAYA, INFORMATION RE LOCK-OUT OF HOSTEL INMATES.

DEPUTY SPEAKER :—“ I think the Hon. Minister for Harijan Welfare wanted to say something in respect of the hunger-strike of the students of Thakkar Baba Vidyalaya, Theagarayanagar. Dots the hon. Minister propose to speak on it now? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir. This morning when I answered a short-notice question I told the House, in fact I gave an undertaking more or less, that I was still pursuing the matter and I hoped to effect an amicable settlement. Let me inform the hon. Members now that a satisfactory settlement has been arrived at. I have been informed by my office that owing to the endeavour of the officers concerned as well as the good offices of my friends in the Opposition that an amicable settlement has been effected and that the boys are now going to the hostel. Let me tell hon. Members that the boys are going to have a hearty meal tonight.” (Cheers.)

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—cont.

DEPUTY SPEAKER :—“ Sri Ramasami Naidu may now speak. I hope that he would finish before 5 o'clock.”

* SRI S. RAMASWAMY NAIDU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பத்து நிமிஷத்திற்குள் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொது விவர